ἄργησε νά μου γράψῃ ἕνεκα τῆς πανηγύρεως·) *Ἄσπρον Ἀράπην* (σὲ παραπέμπω εἰς τὴν ἀπάντησίν μου πρὸς τὸν Ὀλυμπιονίκην·) *Νηρηΐδα τοῦ Πηνειοῦ* (ναί, εἶδες τί καλὰ κορίτσια ποῦ εἶνε;) *Πτερωτὴν Καρδίαν* ([Ε], ὡραῖος ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ καλοκαιριοῦ.) *Θεσσαλικὴν Ἀκτὴν* ([Ε], σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Ζωντανὴν Κούκλαν* ([Ε] μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἐδιάβασα τὸ χαριτωμένο σου γραμματάκι· γράφε μου λοιπὸν πιὸ συχνά, τώρα ποῦ ἐτελείωσαν καὶ τὰ ταξείδια·) *Συννεφώδη Ἡμέραν* ([ΕΕ], καὶ ἐλπίζω ὅτι πάντοτε θὰ εὑρίσκῃς ὀλίγον καιρὸν νά μου γράφῃς·) *Ἄγγελον Προστάτην* (στέλλεις τὸ ἄθροισμα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ τὸ πρᾶγμα διορθόνεται.) *Παλλάδα*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *15 Ὀκτωβρίου* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Πρὸς τοὺς μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1905 ἐγγραφομένους διὰ τὸ ἔτος 1905

Φυλάξατε τὰς ἀποδείξεις σας

Ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως» εἴτε νέοι εἴτε παλαιοί, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ διὰ τὸ εἰκοστὸν ὄγδοον αὐτῆς ἔτος 1906, θὰ ἔχῃ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖον μας μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1905, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν διανομὴν τῶν κάτωθι Δώρων, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ διὰ Κλήρου.

Τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν τῆς ἐν τῷ Μητρῴῳ τοῦ 1906 ἐγγραφῆς θὰ φέρῃ καὶ ἡ ἀπόδειξις πληρωμῆς, ἡ διδομένη, εἴτε στελλομένη ταχυδρομικῶς πρὸς ἕκαστον συνδρομητὴν, ἅμα τῇ λήψει τῆς συνδρομῆς του. **Ὅλοι οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ τῶν μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου 1905 ἐκδοθησομένων ἀποδείξεων πληρωμῆς δια τὴν συνδρομὴν τοῦ 1906, θὰ τεθῶσιν ἐντὸς Κληρωτίδος, θὰ κληρωθῶσι δὲ ὅλοι μέχρι τοῦ τελευταίου, καὶ θὰ κερδίσουν τ' ἀκόλουθα ἀντικείμενα κατὰ σειρὰν κληρώσεως, ὡς ἑξῆς:**

Ὁ 1ος. Ἓν χρυσοῦν ὡρολόγιον τῆς τσέπης, ἀνδρικὸν μὲν ἂν ὁ λαχὼν πέσῃ εἰς συνδρομητήν, μικρὸν δὲ γυναικεῖον ἂν πέσῃ εἰς συνδρομήτριαν . . . . . Ἀξίας δρ. 100

Ὁ 2ος. Μίαν σειρὰν τόμων Διαπλάσεως ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1904 (ἐκτὸς τοῦ ἐξηντλημένου τόμου τοῦ 1880) . . . . . Ἀξίας δρ. 100

Ὁ 3ος. Μίαν σειρὰν τόμων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως, ἀποτελουμένην ἐκ 15 διαφόρων βιβλίων . . . . . Ἀξίας δρ 37

Ὁ 4ος. Τὴν πεντάτομον Ἱστορίαν τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου, Ἀξ. δρ. 30

Ὁ 5ος. Τοὺς ἑξῆς τέσσαρας τόμους τῶν εἰκονογραφημένων Μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Εἴκοσι χιλιάδες λεῦγαι ὑπὸ τὴν θάλασσαν,—β'.) Ὁ μεσημβρινὸς ἀστήρ,—γ'.) Αἱ Μέλαιναι Ἰνδίαι,—δ'.) Ὁ Σανσέλωρ . . . . . Ἀξίας δρ 26

Ὁ 6ος. Τὸ νέον Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου . . . . . Ἀξίας δρ. 25

Ὁ 7ος. Μίαν συσκευὴν γραφείου, ἤτοι: μελανοδοχεῖον, κονδυλοφόρους, πέννες, μολυβδοκόνδυλα, χαρτοκοπτῆρα κλπ. . . . . Ἀξίας δρ. 25

Ὁ 8ος. Τοὺς ἑξῆς τρεῖς τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Ὁ Δεκαπενταετὴς Πλοίαρχος,—β'.) Ῥωβοῦρος ὁ κατακτητής,—γ'.) Τύχαι 3 ῥωσσων καὶ 3 ἄγγλων. . . . . Ἀξίας δρ. 20

Ὁ 9ος. Τοὺς ἑξῆς τρεῖς τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Ἡ σχολὴ τῶν Ῥοβινσώνων,—β'.) Ὁ λαχὼν ὑπ' ἀριθ. 009, 672 —γ'.) Τὰ πεντακόσια ἑκατομμύρια . . . . . Ἀξίας δρ. 18

Ὁ 10ος. Ἓν ἐξυπνητήριον ὡρολόγιον τῆς τραπέζης. . . . . Ἀξίας δρ. 15

Ὁ 11ος. Τὸ δίτομον Ἑλληνικὸν Λεξικὸν ὑπὸ Γιάνναρη. . . . . Ἀξίας δρ. 15

Ὁ 12ος. Μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ τοίχου. . . . . Ἀξίας δρ. 12

Οἱ δεκαοκτὼ ἑπόμενοι (13—30) ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς «Διαπλάσεως» τοῦ μεθεπομένου ἔτους 1907. Συνδρομαὶ ἐν ὅλῳ 18 ἐσωτερικαὶ ἢ ἐξωτερικαί· κατὰ μέσον ὅρον. . . . . Ἀξίας δρ. 160

Οἱ εἴκοσι ἑπόμενοι (31—50) ἀνὰ δύο τόμους τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων». Τόμοι ἐν ὅλῳ 40 πρὸς 7 δραχμάς. . . . . Ἀξίας δρ. 280

Οἱ εἴκοσι ἑπόμενοι (51—70) ἀνὰ πέντε τόμους τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων πρὸς 1 δρ. Τόμοι ἐν ὅλῳ 100. . . . . Ἀξίας δρ. 100

Οἱ εἴκοσι ἑπόμενοι (71—90) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης,» μυθιστορήματος μετὰ 60 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 6. Τὰ εἴκοσι ἀντίτυπα ὁμοῦ. . Ἀξίας δρ. 120

Οἱ εἴκοσι ἑπόμενοι (91—110) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρεισπώλου», μυθιστορήματος μετὰ 24 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ εἴκοσι ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . Ἀξίας δρ. 70

Οἱ εἴκοσι ἑπόμενοι (111—130) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ Φθόνου», μυθιστορήματος μετὰ 20 εἰκόνων τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ εἴκοσι ἀντίτυπα ὁμοῦ. Ἀξίας δρ 70

Οἱ εἴκοσι ἑπόμενοι (131—150) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας», μυθιστορήματος μετὰ 20 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 20 ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . . . Ἀξίας δρ. 70

Οἱ εἴκοσι ἑπόμενοι (151—170) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον «Πρόαντος τοῦ Νικίου» μυθιστορήματος μετὰ 25 εἰκόνων, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 20 ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . Ἀξίας δρ. 70

Οἱ τριάκοντα ἑπόμενοι (171—200) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ὑπὲρ Πατρίδος» μυθιστορήματος μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 30 ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . . . Ἀξίας δρ. 105

Οἱ ἑκατὸν ἑπόμενοι (201—300) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παίδων» τιμωμένης δρ. 1,50. Τὰ 100 ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . . . Ἀξίας δρ. 150

Οἱ ἑκατὸν ἑπόμενοι (301—400) ἀνὰ ἕνα τόμον «Διαπλάσεως», ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς. Τὰ 100 ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . . . Ἀξίας δρ. 100

Οἱ διακόσιοι ἑπόμενοι (401—600) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φώτη» τιμωμένου δραχ. 0,60. Τὰ 200 ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . . . Ἀξίας δρ. 120

Οἱ τετρακόσιοι ἑπόμενοι (601—1000) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορᾶς» τιμωμένου δρ. 0,60. Τὰ 400 ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . . . Ἀξίας δρ. 240

Οἱ ἑπόμενοι χίλιοι καὶ πλέον (1001—2000) καὶ ἄνω ἀνὰ ἓν τομίδιον τοῦ «Παιδικοῦ Πνεύματος», τιμωμένου δρ 0,50. Τὰ χίλια ἀντίτυπα ὁμοῦ. . . . . Ἀξίας δρ. 500

Σύνολον ἀξίας τῶν διὰ κλήρου διανεμηθησομένων Δώρων, κατ' ἐλάχιστον ὅρον: Δρ. 2,578

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων «Ἀνέστη Κωνσταντινίδου» 1905.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 24 Νοεμβρίου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέσιν νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰδιαφέλῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

529. **Λεξιγρίφος.**

Ἀντωνύμιαν ἔβαλα κοντὰ σὲ κάποια νῆσο.
Καὶ ἕνα δένδρο ἐφύτρωσε χωρὶς νὰ τὸ νοήσω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄστρου Ἀέθρίας Νυκτός.

530. **Στοιχειόγριφος μετ' ἀναγραμματισμοῦ**

Τοῦ βάρους εἶμαι μέτρον εἰς ὅλους σας γνωστόν.
Ἐν γράμμα ἂν μοῦ βγάλῃς καὶ μάναγραμματισθῇς
Προκύπτει κάτι μέγα, λαμπρὸν καὶ θαυμαστόν,
Αὐτὰ σοῦ λέγω μόνον καὶ σκέψου νὰ μὲ λύσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιζιζανίου.

531. **Αἴνιγμα.**

Τέσσερα καὶ πέντε
Εἴκοσι καὶ ἕνα
Πόσα κάμνουν, λῦται;
Πῆτε καὶ σὲ μένα . . .

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φωστῆρος τῆς Ἠπείρου

532. **Γωνία.**

+★★★★★★ = Ἀκρωτήριον.
★+★★★★★ = Πόλις εὐρωπαϊκή.
★★+★★★★ = Ἐργαλεῖον.
★★★+★★★ = Θεός.
★★+★★★★ = Μέταλλον.
★+★★★★★ = Πόλις Εὐρωπαϊκή.
+★★★★★★ = Πόλις ἑλληνική.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν Κράτος τῆς Εὐρώπης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικτοφύλακος

533-535. **Λογοπαίγνια.**

1. — Ποῖον πτηνὸν παίζεται;
2. — Ποῖον ἔντομον ρέει;
3. — Ποῖος ἰχθὺς στιχουργεῖ;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Καρκουλίκας.

536. **Τριπλῆ Ἀκροστιχίς.**

Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν ζητουμένων λέξεων κατὰ σειρὰν ἀποτελοῦν σκεῦος ἢ ἀγγεῖον· τὰ δεύτερα δένδρον χρήσιμον· τὰ τρίτα ὄρον μουσικόν:

1, Ἡμέρα. 2, Ἐπίθετον. 3, Μοῦσα. 4, Ἀντωνυμία. 5, Ῥῆμα τῆς κοινῆς γλώσσης.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Ι. Ἀναγνώστου.

537-541. **Μαγικὴ Συλλαβή.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ μιᾶς ἁπλῆς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις:

κυλῶ, Ἰόνιον, ἀφανής, λῖπος, γαλῆ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἱππολύτου Στεφανηφόρου.

542. **Φωνηεντόλιπον.**

Πντν - μλστ - σχν - στν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χωρικῆς Ρουμανίδος.

543. **Γρῖφος.**

τι τι τι τι τι ον ον το το
Ο π' μ' θε
τι τι τι τι ον ον το το
τι τι - ον το
ΝΝΝ αφ
Ν Ν καίω θε : : τῷ αφ αφ
Ν Ν αφ αφ
ΝΝΝ αφ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Καρύστου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Ζητῶ διεύθυνσιν «Ἀνωνύμου». — Φωκίων Λ. Ζησιάδης, Ἀμισός. (Ε, 129)

Ζητῶ ἀλληλογραφίαν μὲ συνδρομητρίας καὶ ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν μὲ συνδρομητρίας καὶ συνδρομητάς. Ἀσπάζομαι τὴν *Ἀθῶαν Καρδίαν, Ἔλαφον τῆς Ἀρτέμιδος* καὶ *Εὐτυχῆ Θνητήν*. — Ἀγγελικὴ Γ. Ποταμιάνου, Ἀργοστόλιον. (Ε, 130)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία. . . δρ. 7.—	Ἐτησία φρ. χρ. 8.—
Ἑξάμηνος. . » 4.—	Ἑξάμηνος φρ.χρ. 4.50
Τρίμηνος . . » 2.15	Τρίμηνος φρ.χρ. 2.40

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ.χρ. 0,15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ:

Τῆς Α' Περιόδου, ἕκαστον λεπ. 30 [φρ. 0,30].
Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0,20.]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 12ος Ἐν Ἀθήναις, 29 Ὀκτωβρίου 1905 Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 48

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ὅπου τὸ δράμα περιπλέκεται.

Ὁ κ. Πεντεπῆς, ἀφοῦ ἐσκούπισε τὸ μέτωπόν του, διηγήθη μὲ ὀλίγας λέξεις πῶς ἐπῆγε εἰς τὸ λύκειον τοῦ κ. Συνταχτιδίου, πῶς τὸν ἐδέχθη ἐκεῖ πρῶτα ὁ ἐπιμελητής, ἔπειτα ὁ ὑποδιευθυντὴς καὶ τέλος ὁ κ. διευθυντὴς ὁ ἴδιος, καὶ πῶς, καὶ οἱ τρεῖς, ἀφοῦ ἠρώτησαν τοὺς ἁρμοδίους, τῷ ἔδωσαν τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ ἀσύλληπτος Ἀριστείδης ἦτο παρὼν εἰς τὸ πρωϊνὸν μάθημα. Περὶ τούτου ἔδιδε μαρτυρίαν τὸ βιβλίον τῶν παρατηρήσεων τῶν καθηγητῶν, ὅπου ὁ μὲν καθηγητὴς τῶν ἑλληνικῶν ἀνέφερεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τὸν μαθητὴν Ἀριστείδ. Ἀρ. Πεντεπῆν ὡς ἐπανειλημμένως *ἀπροσεκτήσαντα*, ὁ δὲ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας ἐζήτει τὴν τιμωρίαν τοῦ ἰδίου μαθητοῦ «δι' αὐθάδειαν καὶ ἀταξίαν ἐν τῇ τάξει». Ἀλλά, ἀπὸ τῆς 10.30', ἡ διεύθυνσις τοῦ λυκείου εὑρίσκετο εἰς πλήρη ἄγνοιαν περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀσώτου υἱοῦ. . .

Ὁ κ. Πεντεπῆς ἠρώτησεν ἔπειτα τὸν θυρωρόν. Καὶ ὁ θυρωρὸς ἀπήντησεν ὅτι ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὸν Ἀριστείδην, καὶ τὸν ἐστιχάνετο ἐκ βάθους ψυχῆς. Τὸν εἶχεν ἰδῇ μάλιστα ἐκεῖνο τὸ πρωὶ ποῦ ἠγόρευε κατὰ τὴν ἀπόλυσιν, εἰς τὴν αὐλήν, μὲ τρεῖς διπλωματούχους ταραξίας τοῦ σχολείου, τοὺς μαθητὰς Κανάτην, Σερμπέτην καὶ Σφύραν. Καὶ οἱ τρεῖς ἐφαίνοντο πολὺ χαρούμενοι, *μὲ χαρὰν ἀγριανθρώπων*, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀξιοτίμου θυρωροῦ, καὶ κατόπιν ἐξεκίνησαν, χωρὶς βιβλία, μὲ τὰ χέρια στὲς τσέπες, καὶ ἔκαμαν ἀριστερά, κατὰ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, ἴσως διὰ τὸ Σύνταγμα ἢ διὰ τὸ Ζάππειον. . . .

Τί εἶχαν ἀπογίνῃ τὰ τέσσερα ἐκεῖνα μαγκόπαιδα ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἕως αὐτὴν τὴν ὥραν; Εἰς τί εἶχαν χρησιμοποιήσῃ τὸν καιρόν των; Τί ἀνησίας εἶχαν ἐπινοήσῃ, ἐπιχειρήσῃ καὶ διαπράξῃ; Τίνων καταστροφῶν εἶχαν γίνῃ θύματα ἢ αὐτουργοί; Πῶς δὲν εἶχαν αἰσθανθῆ οὐδὲ κἂν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιστρέψουν τὸ μεσημέρι εἰς τὰ σπίτια τῶν γονέων των, διὰ νὰ φάγουν;

«Τὴν ἀπελπισίαν τῆς οἰκογενείας Πεντεπῆ . . .» (Σελ. 377, στήλ. β'.)

Ὅλα αὐτά, μυστήρια ἀνεξερεύνητα, προβλήματα ἄλυτα, αἰνίγματα τρομερὰ καὶ σημεῖα ἐρωτηματικά, τὰ ὁποῖα ἴσως ἔμελλον νὰ μεταμορφωθοῦν μετ' ὀλίγον εἰς θαυμαστικά! . . .

Ἀλλὰ ποῖος θὰ ζωγραφίσῃ μὲ τὰ χρώματα τῆς ἀληθείας, τὴν ἀπελπισίαν τῆς οἰκογενείας Πεντεπῆ; . . . Ὁ κ. Πεντεπῆς ἐκύτταζε μὲ ὑπερβολικὴν προσοχὴν τὰς ἄκρας τῶν ὑποδημάτων του, καὶ ἡ κυρία Πεντεπῆ, μὲ τοὺς κόλπους της μαστιζομένους ὑπὸ τρικυμίας, ἔκλαιε καὶ ὠδύρετο. Ἡ Μαριάνθη, ἡ Ἀγλαΐα καὶ ὁ μικρὸς Ἀριστόδημος ἦσαν ὠχροὶ σὰν βρυκόλακες. Τὰ παραπετάσματα ἦσαν θρηνωδῶς κρεμασμένα ἐπάνω εἰς τὰ παράθυρα: Γόοι καὶ στόνοι ἐνόμιζες ὅτι ἔβγαίναν ἀπὸ τὸ πιάνο διὰ νὰ θρηνήσουν τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Ἀριστείδου. Αἱ πολυθρόνες ἐκλονίζοντο μὲ ἀπελπιστικὰς χειρονομίας. Καὶ μόνη ἡ Ἀσπασία δὲν εἶχε χάσῃ τὴν γαλήνην της:

— Διατί τάχα νὰ μὴν εἶνε ὁ Ἀριστείδης πηγαιμένος εἰς τοῦ Ἀριστογείτονος; εἶπεν ἔξαφνα.

Ἡ κυρία Πεντεπῆ δὲν ἐπρόφθασε καλὰ καλὰ ν' ἀκούσῃ τὸ τέλος τῆς φράσεως, κ' εὑρέθη μὲ τὸ καπέλλο της, μὲ τὸ ἐπανωφόρι της, μὲ τὰ γάντια της, κάτω εἰς τὸν δρόμον. Ἐφώναξε ἕνα ἀμάξι καὶ εἶπε τοῦ ἀμαξᾶ: «Τράβα, μὲ τὴν ὥρα, στὴν Καλλιθέα!» Καὶ χωρὶς νὰ κυττάξῃ τὴν ὥραν, χωρὶς νὰ κυττάξῃ εἰς τὴν τσέπην της, ἂν εἶχεν ἀρκετὰ χρήματα, χωρὶς νὰ κυττάξῃ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀμαξᾶ, ἂν ἦτο ἄξιον πάσης ἐμπιστοσύνης, χωρὶς νὰ κυττάξῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀμάξης τοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο 1313 (διπλὸ 13!), ἀνέβη εἰς τὸ ἀμάξι, καὶ ἐκάθησεν εἰς τὰ μαξιλάρια μὲ ἕνα ἀναστεναγμὸν ἀνακουφίσεως:

— Ἄχ!

Καὶ ἡ ἅμαξα ἐξεκίνησεν ὁλοταχῶς. . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛ'.

Ὅπου ἐμφανίζεται ὁ κ. Ἀριστογείτων Πεντεπῆς, καλλιτέχνης ζωγράφος.

Ὁ Ἀριστογείτων Πεντεπῆς ἐζωγράφιζεν, ἔγλυφεν, ἔγραφεν, ἐσκέπτετο, ἐκοιμᾶτο, ἔτρωγεν, ἐπλένετο καὶ ἐκάπνιζεν εἰς ἓν καὶ μόνον δωμάτιον, τὸ ὁποῖον ὠνόμαζε καλλιτεχνικὸν του ἐργαστήριον, ἀλλὰ τὸ

ὁποῖον ἠμποροῦσεν ἐπίσης νὰ βαπτίσῃ ὑπνοθάλαμον, αἴθουσαν ἢ βιβλιοθήκην.

Ἦσαν ἐκεῖ εἰκόνες, καλαμάρια, ἰχνογραφήματα, ὅπλα, ὀκρίβαντες, ὑψηλὰ ὑποδήματα μὲ σπηρούνια, βουλοκέρια, θεατρικαὶ ἐνδυμασίαι, κανόνες, πηλὸς διὰ τὰ προπλάσματα, εὐζωνικὰ φέσια, ἕνα βιολί, δαντέλλες, φουστανέλλες, σωλῆνες θερμάστρας, διαβῆται, ἓν ἀλφάδιον, βιβλία πολύτιμα καὶ σπάνια, ἱππικὰ ἐγχειρίδια, μὲ τὰ ὁποῖα ἔξυνε τὰ κονδύλιά του, καὶ παλαιαὶ λιθογραφίαι, μὲ τὰς ὁποίας ἐσφούγγιζε τὰ πινέλα του ὁ κ. Ἀριστογείτων.

Ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰγράζετο εἰς τὴν μεγάλην του εἰκόνα, τὴν ὁποίαν ἐσκόπευε νὰ στείλῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ ἡ ὁποία παρίσταινε τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Ὁ Ἀριστογείτων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, εἶχε πάρει καὶ *μοδέλο*, ἕνα Μαλτέζον ἐκεῖ, μὲ κάτι ἄγρια μουστάκια μαῦρα, ὁ ὁποῖος ὡμοίαζε μὲ τὸν Ἰούλιον Καίσαρα, ὅσον καὶ ἐγώ. Ὁ Μαλτέζος δὲν εἶχε πεισθῆ νὰ φορέσῃ τὴν ρωμαϊκὴν τήβεννον, καὶ δι' αὐτὸ ὁ ζωγράφος μας τὸν εἶχεν ἀφίσῃ μὲ τὰ ἰδικά του μπαλωμένα ροῦχα, διότι κυρίως τὸν ἤθελε διὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου, ὡς ἔλεγεν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Μαλτέζος δὲν ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῇ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ κάμῃ τὸ πρόσωπον μεγάλου ἀνδρός, χωρὶς σπαθὶ καὶ χωρὶς στέμμα, ὁ ζωγράφος μας τῷ εἶχε δώσῃ νὰ φορέσῃ μίαν σακαράκαν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἕνα καπέλλο ἥρωος τῆς ὑπερέττας μὲ ἕνα κίτρινο φτερό. Καὶ ἔτσι, μὲ αὐτὴν τὴν ἀλλόκοτον ἐνδυμασίαν, τὸν ἔβαλε νὰ κρατῇ τὰ χέρια του ὑψηλὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ νὰ ἀνοίγῃ τὸ στόμα του, διὰ νὰ παρατήσῃ τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον ἀπειλοῦν νὰ τρυπήσουν σαράντα ἐγχειρίδια.

— Ἔλα λοιπόν, ἔλα! ἐπανελάμβανεν ὁ Ἀριστογείτων· δὲν εἶνε ἔτσι ἡ στάσις· πάρα μέσα τὸ στῆθός σου!... γούρλωσε τὰ μάτια σου! . . . στράβωσε τὸ στόμα σου! Συλλογίσου ἐπὶ τέλους, πῶς πρόκειται νὰ πεθάνῃς, διάβολε!...

Ἡ κυρία Πεντεπῆ εἰσήλασε τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπροφέροντο αὐταὶ αἱ λέξεις. Ὁ Ἀριστογείτων — ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν — δὲν ἐφάνη ἐνθουσιασμένος, ἅμα τὴν εἶδε:

— Ξεκουράσου, Ὀκτάβιε! εἶπεν εἰς τὸ *μοδέλο* του. Εἶνε ἡ μαμμά μου!

Ἡ κυρία Πεντεπῆ εἶχε ρίψῃ τραγικὰ βλέμματα ὀλόγυρα, καί, χωρὶς νὰ καλημερήσῃ τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον, εἶχεν ὁρμήσῃ πρὸς μίαν κουρτίναν, ὄπισθεν τῆς ὁποίας κάτι ἐνόμισεν ὅτι εἶδε νὰ σαλεύῃ. Ἔπειτα ἐπέστρεψεν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐργαστηρίου, ἐκύτταξε μὲ ἄγρια βλέμματα τὸ ἀλλόκοτον πρόσωπον τοῦ Ὀκταβίου καὶ τὰ παράξενα μουντζουρώματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν τὴν ἀξίωσιν ὅτι ταχα τὸν παρίσταναν ἐπάνω εἰς τὸν πίνακα τοῦ ζωγράφου, καί, τέλος, ἐσήκωσε τὰ χέρια της μὲ τραγικὴν χειρονομίαν, καὶ εἶπε:

— Ἀριστογεῖτον;

— Μαμμά;

— Ἀριστογεῖτον, μὴ μοῦ 'πῆς ψέμματα . . . Ὁ Ἀριστείδης εἶνε ἐδῶ;

— Ὁ Ἀριστείδης;... Εἶνε σωστὲς ὀκτὼ ἡμέρες ποὺ ἔχω νὰ τὸν ἰδῶ!

— Τὸ ὁρκίζεσαι;

— Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ὀκταβίου, τὸ ὁρκίζομαι!

Καὶ ὁ Ἀριστογείτων, καθὼς ἄπλονε τὸ χέρι του νὰ ὁρκισθῇ, ἔδωσε κατὰ λάθος εἰς τὸν Ὀκτάβιον ἕνα μεγαλοπρεπέστατον φοῦσκον.

Ἡ κυρία Πεντεπῆ ἔβγαλε μίαν ἀσθενῆ κραυγήν, ὠπισθοχώρησε δύο βήματα, ἔπεσεν ἐπάνω εἰς ἕνα καναπὲν, ἐκούνησεν ὀλίγας στιγμὰς τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια της, ἐξαναφώναξε σπαρακτικὰ καὶ ἔμεινε λιπόθυμος...

(Ἕπεται συνέχεια)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΒΕΡΘΑ Γ. ΚΟΛΜΑΝ

(πρώην *Ἁγνὸ Περιστεράκι*)

Βραβευθεῖσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δικηγόρος τῆς Νεολαίας

Εἰς τὸν Μ. Διαγωνισμὸν Καλλιγραφίας

[Ἴδε Διάπλασιν ἐ. ἔ. σελ. 294.]

Η ΚΑΚΗ ΓΡΗΑ, Ο ΓΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΑΓΟΣ

Μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρὸ, ὁ περίφημος μάγος Πικιπουκιράμ ἦτο κλεισμένος μέσα στὸ ἐργαστῆρί του κ' ἔκαμνε μὲ τὰ καζάνια του καὶ μὲ τὰ γουδιά του τὴν ἑξακουσμένη του σκόνη, τὸ Πουριπουριράμ, ὅταν ἔξαφνα τοῦ ἐκτύπησαν τὴν πόρτα.

Κάτι σοβαρὸ θὰ συνέβαινε, διότι ὁ μάγος εἶχεν ἀπαγορεύσῃ νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ κανεὶς ἐκεῖνο τὸ πρωί.

— Ποιὸς εἶνε αὐτοῦ; ἐρωτᾷ ὁ μάγος.

— Ἐγὼ ὁ Κινῖνος, ὁ δοῦλός σας.

— Καὶ τί θέλεις;

— Μιὰ κυρία σᾶς ζητεῖ.

— Πες της πῶς δὲν εἶμαι ἐδῶ!

— Τῆς το εἶπα, κι' αὐτὴ λέγει πῶς νὰ γίνῃ τρόπος νὰ εἰσθε, γιατὶ θὰ σᾶς πληρώσῃ καλά.

Ὁ Πικιπουκιράμ δὲν ἦτο φιλοχρήματος, ἀλλὰ ἐπειδὴ χρειάζονται καὶ τὰ χρήματα διὰ νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ἄφισε τὰ σκονάκια του κ' ἐπῆγεν εἰς τὸ σαλόνι του.

Ἐκεῖ τὸν ἐπερίμενε μιὰ γρηᾶ, μὲ μιὰ μύτη σὰν γάντζο καὶ μ' ἕνα σαγόνι σὰν τσόκαρο· ἔκλαιγε σὰν βρύση, καὶ ἐσκούπιζε τὰ μάτια της μὲ μιὰ μανδυλάρα μεγάλη σὰν τραπεζομάνδυλο.

— Μπᾶ! εἶπεν ὁ μάγος, εἶνε ἡ κυρὰ Μιχάλαινα, ἡ γειτόνισσά μου.

— Ὅλη κι' ὅλη, καλέ μοῦ ἀφέντη.

— Καὶ πῶς ἦταν αὐτὸ τὸ καλό;

— Ἄχ! καὶ νὰ ξέρατε, καλέ μου ἀφέντη! Τὸν γνωρίζετε τὸν γάτο μου, τὸν Ποντικοχάφτη; λοιπὸν αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς, ὁ γέρο-Μαθιός, ὁ κάπηλας τῆς γωνιᾶς, μοῦ τὸν ἐσκότωσε γιὰ νὰ τὸν κάνῃ... λαγὸ-στυφάδο.

— Ἄ! τὸν πανάθλιον!

— Καὶ μόλις ἐπρόφθασα καὶ τὸν ἄρπαξα ἀπὸ τὰ χέρια του, ποὺ ἦτον ἕτοιμος νὰ τὸν ρίξῃ στὸν τέντζερε, ὅπου εἶχε κιόλας τσιγαρίσῃ τὰ κρομμυδάκια... Λοιπόν, ἤρθα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ τὸν ζωγανέψετε.

— Ἔ! ἔ! εἶνε κάπως δύσκολο.

— Δὲν μὲ μέλει πόσο θὰ στοιχίσῃ. Σᾶς δίνω χίλια τάλλαρα, ὅλη μοῦ τὴν περιουσία.

— Ἔ! τότε ἠμποροῦμε νὰ δοκιμάσωμε. Νὰ, ἔχω ἀκόμα ἕνα μπουκαλάκι μὲ νερὸ τοῦ Ἀμστραμδάμ· τρίψε μ' αὐτὸ τὰ κομμάτια τοῦ γάτου σου καὶ ἴσως ζωντανέψῃ μ' αὐτό. .

Φαντάζεσθε τὴν χαρὰν τῆς κυρὰ-Μιχάλαινας. Ἐπέστρεψε στὸ σπίτι της, ἔτριψε μὲ τὸ νερὸ τοῦ Ἀμστραμδὰμ τὰ σκόρπια κομμάτια τοῦ γάτου, καὶ ἀμέσως τὰ κομμάτια ἐκόλλησαν καὶ ὁ Ποντικοχάφτης ζωντανὸς καὶ ὁλάκερος, ἄρχισε νὰ νιαουρίζῃ.

— Νιάρ... νιάου!

Ἄρχισε νὰ χορεύῃ ἀπὸ τὴν χαράν της ἡ κυρὰ-Μιχάλαινα, ἀλλὰ ὕστερα ἐνθυμήθη πῶς εἶχε τάξῃ νὰ πληρώσῃ χίλια τάλλαρα εἰς τὸν μάγον κ' ἐκατσούφιασε.

— Μπᾶ! εἶπε, θὰ του 'πῶ ὅτι τὸ νερὸ του ἤτανε ξεθυμασμένο, καὶ δὲν ἐζωντάνεψε ὁ Ποντικοχάφτης.

Πραγματικῶς, τὸ βράδυ, ὅταν εἶδε στὸ περίπατον τὸν μάγον, ἔκαμεν ὅ,τι εἶχε σκεφθῆ. Πρέπει νὰ ξεύρετε ὅμως ὅτι οἱ μάγοι εἶνε ἄνθρωποι ποὺ δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ τους πουλήσῃ ψεύματα.

— Ἄ! ἔτσι; εἶπεν ὁ Πικιπουκιράμ, ὁ ὁποῖος εἶχε θυμώσῃ πολύ· τώρα θὰ σοῦ δείξω ἐγώ!

Καὶ ἄπλωσε τὸ χέρι του πρὸς τὸ σπίτι τῆς κυρὰ-Μιχάλαινας, ἐνῷ τὰ χείλη του ἐψιθύριζαν κάτι μαγικὰ λόγια.

Ἄχ! παιδάκια μου! Ὅταν ἡ κυρὰ-Μιχάλαινα ἄνοιξε τὴν πόρτα της, τί φωνὲς ποὺ ἔβαλε! Τί εἶδε, νομίζετε, κοντὰ στὸ τζάκι; Ἕναν τίγριν, ἴσα μ' ἐκεῖ ἐπάνω, μὲ κάτι δοντάρες· καὶ ὁ τίγρις ἐχύθηκε νὰ τὴν φάγῃ.

Φεύγει σὰν ἀστραπὴ ἡ κυρὰ-Μιχάλαινα.

— Βοήθεια! σῶστέ με!

— Τί εἶνε! τί εἶνε; ἐρωτᾷ ὁ μάγος, ὁ ὁποῖος ἐπερίμενεν εἰς τὸν δρόμον.

— Εἶνε, . . ἕνας τίγρις στὸ σπίτι μου!

— Τίγρις; ἐτρελλάθηκες, καλέ; Πᾶμε νὰ τὸν δοῦμε!

— Ἀφοῦ τὸ θέλετε, καλέ μου ἀφέντη Πικιπουκιράμ, ἐμβᾶτε πρῶτος.

Ὁ μάγος ἐμβήκεν, καὶ ἡ κυρὰ-Μιχάλαινα κατόπιν του. Ἀλλὰ ὁ μάγος εἶχε προφάσῃ νὰ προφέρῃ κάτι ἄλλα μαγικὰ λόγια, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἄγριος τίγρις εἶχε γίνῃ πάλιν ἡμερος Ποντικοχάφτης, κ' ἔκαμνε *ρὸν-ρὸν-ρὸν* κοντὰ στὴ φωτιά.

— Τί μοῦ ἔλεγες πῶς ἦταν τίγρις;... βλέπεις πολὺ καλὰ πῶς εἶνε ὁ γάτος σου.

— Ἀλήθεια, ὁ γάτος μου εἶνε.

— Καί, ἀφοῦ εἶνε ζωντανὸς ὁ γάτος σου, θὰ 'πῇ ὅτι τὸ νερό μου δὲν ἦταν ξεθυμασμένο, καὶ νὰ μου φέρῃς ἐδῶ τὰ χίλια τάλλαρα.

Κόκκαλο ἡ κυρὰ-Μιχάλαινα!

Τί νὰ κάμῃ ὅμως; Ἔβγαλε τὸ κομπόδεμά της καὶ ἐπλήρωσε.

ΜΙΜΗΣ ΙΣΜΗΝΟΣ

Ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΚΑΙ Ο ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ

Κωμικὸς διάλογος διὰ παιδικὸν θέατρον Φασουλῆ.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ. — Καλημέρα, κύριε Παστακρέμα.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ, *μὲ ξηρὸν τόνον.*—Καλημέρα, κύριε Πασχάλη.

ΠΑΣ. *μὲ γλυκὺν τόνον.*— Ὡραῖος καιρός, σήμερα...δὲν εἶν' ἔτσι, κύριε Παστακρέμα;

ΖΑΧ.—Πολὺ ὡραῖος.

ΠΑΣ.—Δέν μου φαίνεσθε πολὺ εὐδιάθετος. Γιατί;

ΖΑΧ —Δὲν εἶμαι εὐδιάθετος, διότι μου ὀφείλετε ἑβδομῆντα τρία φράγκα καὶ εἰκοσιπέντε λεπτά.

ΠΑΣ.—Πῶς εἶνε δυνατόν;

ΖΑΧ.—Ἔχετε φάγῃ πάστες, τρίγωνα, μπισκότα, μπεζέδες, φλογέρες, κόκ, ροζέδες, μαντολάτα, καραμέλες, κανταΐφια, μπακλαβάδες, γαλατομπούρεκα...

ΠΑΣ.—Αὐτὸ θὰ 'πῇ πῶς εἶμαι καλὸς πελάτης.

ΖΑΧ.—Ναί, ἀλλὰ δὲν πληρόνετε ποτέ!

ΠΑΣ.—Θὰ σας πληρώσω εἰς τὰς 30 τοῦ Φεβρουαρίου.

ΖΑΧ.—Διότι ὁ Φλεβάρης ἔχει 28 ἡμέρες μόνον.

ΠΑΣ.—Ἐγὼ φταίω ποῦ ἔχει 28; Νὰ κάνετε τὰ παραπόνά σας 'ς αὐτὸν ποὺ ἔκαμε τὸ ἡμερολόγιον! (*Ἀπλόνει τὸ χέρι νὰ πάρῃ μίαν φλογέραν, ἀλλὰ ὁ ζαχαροπλάστης τοῦ δίνει μιὰ μὲ τὴν κουτάλα του εἰς τὰ δάκτυλα.*) Αἴ! ἄϊ! μ' ἐκάνατε κ' ἐπόνεσα.

ΖΑΧ.—Νὰ κυττάζετε, ἂν θέλετε, ἀλλὰ νὰ μὴν ἁπλόνετε τὸ χέρι.

ΠΑΣ.—Δὲν εἶδα στὴ ζωή μου ἔτσι κακὸ ζαχαροπλάστη! Καὶ εἶνε τόσο ὀρεκτικὲς αἱ πάστες σας! Ἔχουνε μιὰ εὐωδία! Ὤ! μοσχομυρίζουν!

ΖΑΧ.—Σᾶς ἀρέσει λοιπὸν ἡ μυρωδιά των;

ΠΑΣ. *μὲ ἐνθουσιασμόν.*—Μ' ἀρέσει; εἶνε τρέλλα! ἀμβροσία!

ΖΑΧ.—Λοιπὸν ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, νὰ μένετε εὐχαριστημένος νὰ τα μυρίζετε μονάχα· καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε τὸ ἴδιο...

ΠΑΣ. *βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπην του μιὰ σακκοῦλα μὲ χρυσὲς λίρες.*—Κρίμα, κ' εἶχα τόσην ὄρεξιν νὰ φάγω κάτι.

ΖΑΧ. *γλυκομίλητος.*—Δέν το ἤξευρα πῶς εἶσθε τόσον πλούσιος, κύριε Πασχάλη. Σᾶς ζητῶ συγγνώμην, ποὺ σᾶς ὡμίλησα κἄπως ἀπότομα. Θέλετε φλογέρες; θέλετε κανταΐφι; εἶνε τῆς ὥρας, περίφημο! Ὅλο μου τὸ κατάστημα εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Ὁ Πασχάλης βγάζει λίρες ἀπὸ τὴν σακκοῦλά του.

ΖΑΧ.—Τὸ ἤξευρα ἐγὼ πῶς εἶσθε ἔντιμος ἄνθρωπος, κύριε Πασχάλη, καὶ πῶς θὰ μ' ἐπληρόνατε.

Ὁ Πασχάλης κουδουνίζει τὲς λίρες του ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι...καὶ ἔπειτα τὲς βάζει πάλιν εἰς τὴν τσέπην του.

ΖΑΧ. —Μά...τί κάνετε αὐτοῦ;

ΠΑΣ. *μὲ ξηρὸν τόνον.*—Πρὸ ὀλίγου, κύριε Παστακρέμα, ἔμεινα εὐχαριστημένος μὲ τὴν μυρωδιὰ τῶν γλυκισμάτων σας...Τώρα νὰ μείνετε καὶ σεῖς εὐχαριστημένος μὲ τὸν ἦχο τοῦ παρᾶ μου!

ΖΑΧ. Κλέφτη! Κακοῦργε! Ἀπατεῶνα!

(Μίμησις)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΑ'.

Ὁ Βασιλεὺς ἐγέλασε. Ὁ Βασιλεὺς διεσκέδασε πολύ. Ἀντίο μελαγχολία! Ὁ Βασιλεὺς εἶνε τώρα καλά, πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν του. Διατάσσει τοὺς δύο λευκοὺς νὰ σηκωθοῦν, τοὺς ἀγκαλιάζει, τοὺς φιλεῖ, καὶ τοὺς λέγει μὲ συγκίνησιν τὰ ἀκόλουθα:

— Ἐλᾶτε, παιδιά μου, νὰ σας σφίξω εἰς τὰς βασιλικάς μου ἀγκάλας. Τὸ παιγνίδι σας ἦταν ἐξυπνότατο καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια, τιμᾷ πολὺ τὴ φυλὴ τῶν λευκῶν, τοὺς ὁποίους θαυμάζω καὶ ἀγαπῶ. Ὁ Ἐλέφας σας θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος εἰς τὸ Κράτος μου, καὶ θὰ διατάξω τοὺς γιατρούς μου νὰ συντάξουν Ὑπόμνημα περὶ τῆς νέας θεραπευτικῆς μεθόδου, διὰ νὰ τὸ στείλω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων. Πῶς ὀνομάζεσθε;

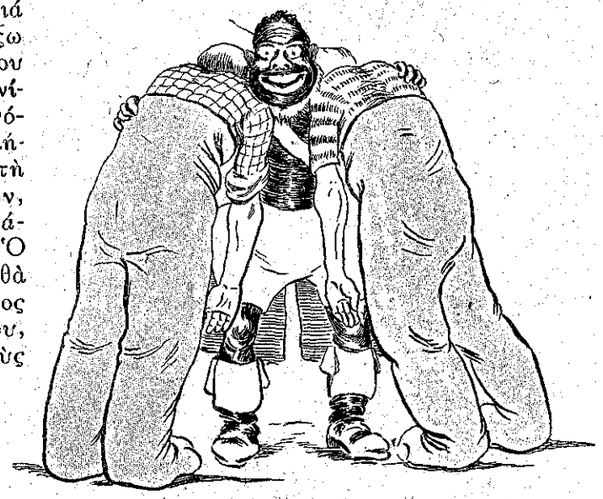

— Τζέϊμς Χώψ! εἶπεν ὁ ἕνας σχοινοβάτης.

— Οὐίλλιαμ Τζάκσων! εἶπεν ὁ ἄλλος.

— Λοιπόν, Τζέϊμς Χὼψ καὶ Οὐίλλιαμ Τζάκσων, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι εἰς τὸ Ὑπόμνημα θὰ ἀναφέρω τὰ ἔντιμα ὀνόματά σας, διὰ νὰ λάβετε τὴν δόξαν ποῦ σᾶς ἀνήκει

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'. (Συνέχεια.)

« — Σὲ κανένα γέρο; τοὺς λέω, μὲ ἀκόμα κουτότερο τρόπο, παρὰ τὴν πρώτη φορά. . . Δὲν μ' ἀρέσουν ἐμένα οἱ γέροι καὶ τὰ μυξιάρικα. . . Παιδιὰ ἐγὼ δὲν ἔχω, ἀφοῦ εἶμαι κ' ἐγὼ παιδί. . .

« — Ποιὸς εἶσθε τὸ λοιπόν;

« — Σᾶς εἶπα πῶς εἶμαι καλὸ παιδί. . . τὸ παιδὶ τοῦ σταύλου, στὸ ξενοδοχεῖον τοῦ «Χρυσοῦ Λέοντος». Νὰ καὶ τὸ ἐπισκεπτήριόν μου!

« Καὶ τοὺς ἔδειξα τὸ κασκέτο μου, ὅπου εἶνε γραμμένο μὲ χρυσᾶ γράμματα τὸ ὄνομα τοῦ ξενοδοχείου.

« — Καὶ ἔπειτα, ξέρετε, τοὺς εἶπα, δὲν μὲ γελᾶτε ἐμένα! Ξέρω ἐγὼ ἀπὸ ἄλογα, καλλίτερα καὶ ἀπὸ ζωέμπορο! καὶ ὅσο γιὰ τὸ τροχόσπιτο, εἶμαι εἰδήμων σὰν ἀμαξοπηγός. Λοιπόν, νὰ μοῦ 'πῆτε, τὴν τελευταία σας τιμή, μὰ ξέρετε, τὴν ἐντελῶς τελευταία, εἰδεμή, φεύγω!

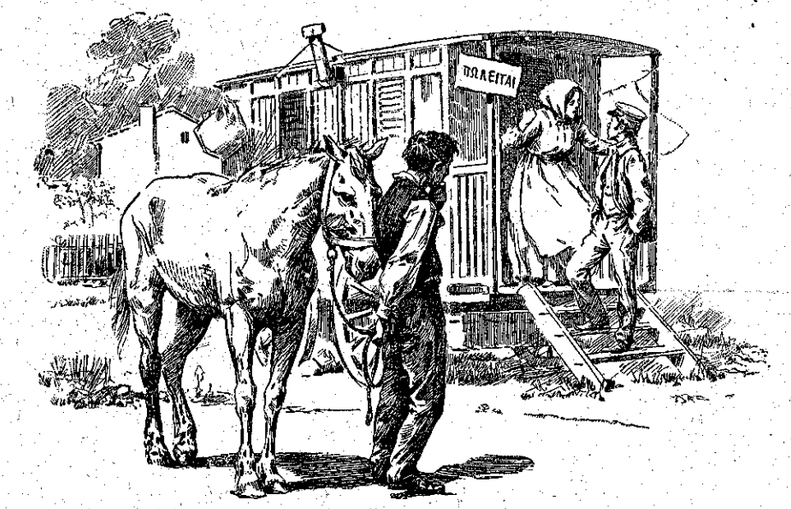

«Μ' ἐπῆγαν νὰ ἰδῶ τὸ τροχόσπιτο. . .» (Σελ. 380, στήλ. α')

«Ἔκαμαν συμβούλιο, στὴν ἀρχὴ φωναχτά, καὶ ὕστερα μυστικά. Καὶ μ' ἐγέμισαν μὲ λόγια! ... Ἔκαμαν ἕνα σωρὸ ἐπαίνους γιὰ τὴν πραγμάτια τους· μ' ἐπῆγαν νὰ τὸ ἰδῶ καὶ νὰ τὸ ξαναδῶ, τὸ τροχόσπιτο μὲ τὰ δύο του δωμάτια, καὶ τὰ ὑλικά· γιὰ τὸ ζῷον, δὲν εἶχα τὴν ἀνάγκην τους διὰ νὰ τὸ ἐξετάσω ὅπως πρέπει· γνωρίζω ἐγὼ ἀπ' ἄλογα!... Ἐπὶ τέλους, γιὰ νὰ τελειόνωμε, μοῦ ἐζήτησαν τετρακόσα φράγκα.

— Τετρακόσα φράγκα! εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα· τ' ἀξίζουν βέβαια· ἀλλὰ τί ἔξοδο γιὰ τὴν σακκοῦλά μας!

— Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ τοὺς ἐπρόσφερα διακόσα. . .

— Τὰ μισα, εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα. Ποτὲ δὲν θὰ μᾶς τὰ δώσουν σὲ τέτοια τιμή.

— Θὰ τὰ δώσουν, εἶπεν ὁ ἱπποκόμος.

— Ποτέ, εἶπεν ὁ Γέρος. Εἶνε σχεδὸν χάρισμα.

— Θὰ τὰ δώσουν, σᾶς λέγω, ἀφοῦ τὰ ἔδωσαν κι' ὅλας.

— Πῶς; εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα· τὰ ἔδωσαν; Καὶ τὰ χρήματα;

— Ἐγώ, σὰν ἔξυπνος ἄνθρωπος, εἶχα μαζί μου χρήματα. Ἔτσι, ἔκλεισα ἀμέσως τὴν ἀγορά μου. Καταλαβαίνετε, φίλοι μου . . . δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς δώσω καιρὸν νὰ σκεφθοῦν. . . γιατὶ μπορεῖ καὶ ν' ἄλλαζαν γνώμη. . .

Καὶ, λέγων ταῦτα, ὁ ἱπποκόμος, ὁ ὁποῖος ἦτο κατεργάρης σὰν Νορμανδὸς καὶ πανοῦργος σὰν ἱππέμπορος, ἔβγαλε καὶ παρουσίασε τὸ συμφωνητικόν· δυνάμει τοῦ ὁποίου οἱ Μουρμούρηδες τῷ ἐξεχώρησαν τὸ τροχόσπιτό των μὲ τὸ ἄλογο καὶ μὲ τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη τοῦ θεάτρου, ἀντὶ ποσοῦ 200 φράγκων. Κατόπιν, πρὶν ἀποχαιρετήσῃ τοὺς ἠθοποιούς, ἐπρόσθεσε:

— Ἄμα θέλετε νὰ παραλάβετε τὸ κτῆμά σας, εἶνε κι' ὅλας πηγαιμένο στὸ ἀχοῦρί του, δηλαδὴ στὸ ξενοδοχεῖό μας. Καὶ γιὰ τὸ ἄλογό σας, τὸ ἀφεντικὸ εἶπε πῶς θὰ φάγῃ σανὸ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα ἄλογα, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐνοχληθῆτε γι' αὐτό. Καὶ τὸ λοιπόν, φίλοι μου, καληνύκτα σας.

Καί, καθὼς ἦσαν ὅλοι ἕτοιμοι νὰ τῷ ἐκφράσουν τὰς εὐχαριστίας των, ἐπρόσθεσε:

— Δὲν χρειάζονται «εὐχαριστῶ» γιὰ τόσο λίγο πρᾶγμα. Ἐσεῖς μοῦ ἐκάματε τὴν ἐργασία μου, τὲς προάλλες, τώρα κάμνω κ' ἐγὼ τὴν ἰδική σας. Καὶ ὕστερα, εἶνε κάτι ἄλλο ἀκόμα. Πηγαίνω τακτικὰ καὶ διασκεδάζω στὸ θεατρό σας, καὶ γελῶ μὲ τὴν καρδιά μου, καὶ τὸ βράδυ κάνω καὶ γελοῦν καὶ τ' ἄλογά μου μὲ τὰ γέλια μου. . .

Ὁ Γέρος, εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα, ἐπῆγε νὰ φέρῃ τὰ διακόσια φράγκα. Τὰ ἔδωσεν εἰς τὸν ἱπποκόμον καὶ ἔλαβε τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως. Καὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ, εἰς τὴν σοφίταν τοῦ κ. Λεμπέκ, ἔβλεπεν εἰς τὸ ὄνειρό του τὰ παιδιὰ ποὺ ἐχόρευαν μέσα εἰς ἕνα τροχόσπιτο, τὸ ὁποῖον ἐσύρετο ἀπὸ ἕνα ἄσπρο ἄλογο, ἐνῷ ἡ Μιρέττα ἐγαύγιζεν ὅσους ἤθελαν νὰ πλησιάσουν. . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

ΟΧΙ ΠΛΑΝΟΔΙΟΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

— Ἔτσι λοιπόν. . . μᾶς κάνεις τὴν ὑπερήφανη, κυρία Μαργαρώ! εἶπεν ὁ κ. Λεμπέκ, ἐνῷ ἡ μικροῦλα ἐπερνοῦσεν ἀπὸ κοντά του, μὲ ὕψος ἐπίτηδες σοβαρόν, διὰ νὰ τον πειράξῃ.

— Ἐννοεῖται! ἀπήντησεν, διότι τώρα εἴμαστε . . . κτηματίαι. Ξεύρετε ὅμως, ἐπρόσθεσε μὲ νόστιμον τρόπον, θὰ ἐρχώμαστε νὰ σας βλέπωμε.

— Ὡς τόσο, εἶπεν ὁ κ. Λεμπέκ, πρέπει νὰ το ἐπιπλώσετε τὸ τροχόσπιτό σας.

— Σιγὰ-σιγά, σήμερον τὸ ἕνα ἔπιπλο, αὔριον τὸ ἄλλο. . . ἀπήντησεν ἡ Γρατσιέλλα, ἡ ὁποία εἶχε πλησιάσῃ ἐν τῷ μετοξύ.

— Καὶ γιατὶ ὄχι μιὰ καὶ καλή; εἶπεν ὁ καλὸς βιβλιοπώλης· εἰμπορεῖτε νὰ το ἐπιπλώσετε μὲ τὰ ἔπιπλα τῆς σοφίτας μου. Ἔχετε κάμῃ τὴν γνωριμίαν των, καί, ἂν τὰ ἐγγαταλείψετε ἔτσι καὶ φύγετε, θὰ ἦσαν ἱκανὰ νὰ . . πεθάνουν ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν των μέσα στὴν σκόνην καὶ τοὺς σκόρους. . . Ἐλᾶτε τώρα, δὲν χρειάζεται ἐντροπή, ἐπιπλώσετε τὲς δύο καμαροῦλές σας. Καὶ ἔπειτα—ἐπρόσθεσεν ὁ καλὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἐνῷ εἰς τὰ μάτια του ἐφαίνοντο δάκρυα,—θὰ νομίζω ἔτσι ὅτι εὑρίσκεσθε στὸ σπίτι μου.

Ἡ Μαργαρὼ ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ κ. Λεμπὲκ διὰ νὰ τον εὐχαριστήσῃ, καὶ ἔπειτα ἀνέβη τέσσερα-τέσσερα τὰ σκαλοπάτια τῆς σοφίτας, διὰ νὰ κάμῃ ἀμέσως τὴν ἐκλογήν της ἀπὸ τὰ ἔπιπλα.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν πρωΐ-πρωΐ, ὁ Γέρος καὶ ὁ Πτερογιάννης ἐπῆγαν καὶ ἠύραν τὸν *Πάει-καλὰ* (ἔτσι ἔλεγαν τὸ ἄλογο τῶν Μουρμούρηδων), τὸν ἔζεψαν εἰς τὸ τροχόσπιτο, καὶ ὡδήγησαν τοῦτο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ κ. Λεμπὲκ διὰ νὰ τὸ ἐπιπλώσουν.

Τὸ τροχόσπιτο εἶχε μείνῃ ἀκριβῶς ὅπως τὸ εἶχαν ἀφήσῃ. Ὅταν τὸ ἐπανεῖδεν ἡ Γρατσιέλλα ἠσθάνθη γλυκεῖαν συγκίνησιν, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὴν λύπην μαζί· διότι δὲν ἤθελε τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων. Ἡ χαρά της ὅμως ἦτο περισσοτέρα... Τόσα χρόνια εἰργάζετο, καὶ τώρα ἐπὶ τέλους ἔμελλε νὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων της.

— Κύριε Λεμπέκ, εἶπε, μὲ δάκρυα χαρᾶς· σᾶς ὀφείλω τὰ πάντα!

— Τὰ ὀφείλετε εἰς τὸ θάρρος σας, μικροῦλά μου φίλη, καὶ εἰς τὴν ἐργατικότητά σας. Ἀλλά, ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσετε τὴν συμβουλήν μου· ἐπιπλώσετε, στολίσετε, κάμετε καθρέφτη τὴν κατοικίαν σας διότι γνωρίζω κάποιον, ποὺ θὰ ἔλθῃ ἐξαφνικὰ νὰ σᾶς ἐπισκεφθῇ, καί.....«στοὺς μεγάλους ἄρχοντας πρέπει τιμὴ μεγάλη!»

— Μεγάλος ἄρχοντας! εἶπεν ἡ Μαργαρώ· ἄ! ἐκατάλαβα . .

— Πῶς; αὐτὸς στὸ φτωχικό μας; εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα, καταταραγμένη.

— Ναί, ἔχει νὰ σας κάμῃ μίαν πρότασιν. Ἀλλὰ θὰ σάς τὴν εἰπῇ μόνος του. Ἐγὼ δὲν ἤθελα παρὰ αὐτὸ νὰ σᾶς συστήσω: Ἔχετε πεποίθησιν εἰς αὐτόν, διότι θέλει τὸ καλό σας. Τώρα, θὰ σᾶς βοηθήσω κ' ἐγώ, διὰ νὰ ἑτοιμασθοῦν ὅλα, πρὶν ἔλθῃ, καὶ διὰ νὰ κάμῃ θριαμβευτικῶς ἀπόψε τὰ ἐγκαίνιά του τὸ Τροχόσπιτο τοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου!

Ὅλοι ἤρχισαν ἀμέσως τὴν ἐργασίαν. Ὁ Γέρος ἐπῆγε νὰ φέρῃ χρῶμα διὰ νὰ ξαναβάψῃ τὰ σανιδώματα. Ὁ Πετρογιάννης μὲ τὸν ὑπάλληλον τοῦ κ. Λεμπὲκ ἐκατέβασαν τὰ ἔπιπλα, ἐνῷ ἡ Γρατσιέλλα ἔβαλεν εἰς τὴν θέσιν των τὰ παραπετάσματα, καὶ ἐκρέμασε τὰ ἀγαπημένα της ἐνδύματα καὶ τὰ κάδρα εἰς τὰ καρφιά ποὺ εἶχαν μείνῃ εἰς τοὺς τοίχους. Ἂν ἐρωτᾶτε διὰ τὴν Μαργαρώ, αὐτὴ ἔπλυνε τὰ τζάμια κ' ἐσκούπισε τὸ πατωμα Μετ' ὀλίγον ἐγέμισαν μὲ ἔπιπλα αἱ δύο καμαροῦλες, ποὺ ἐχωρίζοντο μόνον μὲ ἕνα λεπτὸν σανιδότοιχον: ἡ καμαροῦλα τῆς Γρατσιέλλας καὶ τῆς Ρίτας, καὶ ἡ καμαροῦλα ὅπου θὰ ἔμεναν ὁ Γέρος μὲ τὸν Πετρογιάννην.

Τὸ τροχόσπιτο ἔλαμπεν ἀπ' ἔξω καὶ ἀπὸ μέσα.

— Κύττα πῶς ἀστράφτει τὸ πάτωμά μου! Εἶπεν ἡ Μαργαρὼ εἰς τὸν ἀδελφόν της.

— Τόσο ἀστράφτει, ἀπήντησεν αὐτός, ὥστε ἂν δὲν ἦτο παραπολὺ χαμηλά, θὰ μᾶς ἔκαμνε εὐχαρίστησιν νὰ τρῶμε ἐπάνω σ' αὐτό. . .

— Νά το, ποῦ γίνεται ἀληθινὸ τὸ ὄνειρό μου . . . ἔχομε τώρα πάλι τὸ σπιτάκι μας. . . θυμᾶσαι ποῦ κοιμώμαστε σὲ ξένα σπίτια;

— Πῶς δέν το θυμᾶμαι; . . . ἀφοῦ ἀκόμα δὲν ἐπροφθόσαμε οὔτε μιὰ φορὰ νὰ κοιμηθοῦμε στὸ «δικό μας»!

— Καλὰ λές . . βλέπεις τὰ ἐσάστισα ἀπὸ τὴν χαράν μου. Πάω τώρα νὰ στολισθῶ, γιατὶ θὰ ἔλθῃ ὁ προστάτης μας; Τί λές, Πετρογιάννη; τί θὰ μᾶς προτείνῃ ἀρά γε; . . . Ἐγὼ κάτι ὑποπτεύομαι.

— Ἐννοεῖται! ἐσὺ ὅλα τὰ μαντεύεις! εἶπεν ὁ Πετρογιάννης μὲ κάπως πονηρὸν τόνον.

— Νά... δηλαδή... θὰ μας 'πῇ κάτι... κάτι τι ἐπὶ τέλους, ποῦ θὰ εἶνε γιὰ τὸ καλό μας. . .

Ὁ Πετρογιάννης ἐπῆγεν εἰς τὴν καμαροῦλαν τοῦ Γέρου, διὰ ν' ἀφίσῃ τὴν Ρίταν καὶ τὴν Γρατσιέλλαν νὰ στολισθοῦν μὲ τὴν ἡσυχίαν των.

Μόλις ἐφόρεσαν τὰ καλά των, καὶ ὁ νέος των προστάτης ἐφάνη που ἤρχετο. Ἀνέβη τὰ τέσσερα σκαλοπάτια καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ τροχόσπιτο ὅπου ὅλοι μὲ ἀτυπονάρδι τὸν ἐπερίμεναν.

Τὰ βλέμματα τοῦ κόμητος Κ. ἐκύτταξαν μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἔκπληξιν τὸ κομψὸν ἐκεῖνο νοικοκυριό. Ἐκάθησεν εἰς ἕνα ἀναπαυτικὸν κάθισμα· τὰ δύο κοριτσάκια ἐκάθησαν εἰς τὴν ἄκραν τῆς μικρᾶς των κλίνης, ἡ ὁποία ἦτο σκεπασμένη μὲ ἕνα πλεκτὸν κάλυμμα μὲ κόκκινα κεντήματα. Οἱ δύο *ἄνδρες* τοῦ θιάσου ἔμειναν ὄρθιοι, εἰς τὸ πλαίσιον τῆς θύρας.

— Ἰδοὺ ποῖος λόγος μ' ἔφερεν ἐδῶ, εἶπε. Θέλετε νὰ γίνετε ἀληθινοὶ καλλιτέχναι;

— Καὶ εἴμαστε ψεύτικοι τώρα, κύριε; διέκοψεν ἡ Μαργαρώ.

— Ἐσύ, Ρίτα, ἔλα ἐδῶ. . .νὰ σου ράψω τὸ στόμα σου... Θέλετε, ἐξηκολούθησε, νὰ παίξετε εἰς ἕνα μεγάλο θέατρον, εἰς τὸ Παρίσι; Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον καιρόν, θὰ παραστήσουν ἐκεῖ ἕνα ἔργον δικό μου, διὰ τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν δύο κοριτσάκια τῆς ἡλικίας σας. Ἔχουν μέρος σπουδαιότατον, καὶ θὰ καλοπληρωθοῦν σᾶς βεβαιόνω, τὰ κορίτσια που θὰ τα παίξουν.

«Ἐπῆγε νὰ πάρῃ χρῶμα διὰ νὰ ξαναβάψῃ τὰ σανιδώματα . . . (Σελ. 381, στ. α'.)

Ὁ ἐπισκέπτης ἐκύτταζε τὸν παπποῦν.

— Στὸ Παρίσι; εἶπεν ὁ Γέρος περίτρομος. Τόσο μικρὰ παιδιά . . . Ἀ! ὄχι, κύριε, εἶνε ἀδύνατον!

— Μά, ἀφοῦ θὰ εἶνε μαζὶ μὲ σᾶς;...

— Μ' ἕνα γέρο σὰν κ' ἐμένα!.., ἀπήντησεν ὁ καϊμένος ἀναστενάζων. Εἴσθε παραπολὺ καλός, κύριε κόμη. . . Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ πρότασις μὲ τρομάζει. Σᾶς ἐξορκίζω, μὴν ἐπιμένετε.

Ὁ κόμης ἐσιώπησε κ' ἐκύτταξε τὴν Γρατσιέλλαν.

— Καλέ μου Γέρο, εἶπεν αὐτὴ μὲ σεβασμόν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀνησυχίαν· σέβομαι ὅ,τι ἀποφασίζεις ἐσύ, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ ζωὴ θὰ εἶνε δύσκολη εἰς τὸ Παρίσι· ἀλλὰ τί ἄλλο νὰ κάμωμε;

— Νὰ ἐξακολουθήσωμε μὲ τὸ τροχόσπιτό μας τὴν ζωήν που ἐπερνούσαμε ἕως τώρα.

— Τὸ ἐννοῶ. Ἀλλὰ θὰ ἔχωμεν πάντα τὴν καλὴν τύχην μαζί μας; θὰ εὑρίσκωμεν παντοῦ, ὅπου καὶ ἂν πᾶμε, προστάτας σὰν τὸν κ. κόμητα; Καὶ δὲν εἶνε σφάλμα νὰ μὴ δεχθῶμεν τώρα τὴν ὡραίαν προσφορὰν ποὺ μας κάμνει;

— Ὁμιλεῖς μὲ τὸ νεανικόν σου θάρρος, μικρή μου Γρατσιέλλα, ἀπήντησεν ὁ Γέρος· ἀλλά, δὲν εἶνε μεγάλη ἡ φιλοδοξία σου; Μὲ ὅσα ἐκερδίσαμεν εἰς τόσον μικρὸν διάστημα, δὲν πρέπει τάχα νὰ μένωμεν εὐχαριστημένοι;

— Πολὺ πιθανόν. . . ἀλλὰ πρὶν γνωρίσωμεν τὸν κ. κόμητα, καὶ πρὶν μας κάμῃ τὴν πρότασίν του, εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα· πρὶν δοκιμάσωμεν τὰς δυνάμεις μας, πρὶν πετάξωμεν μὲ τὰ φτερά μας... Τώρα ὅμως, αἰσθάνομαι ἕνα θάρρος ἐντελῶς νέον, καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ κρατηθῶ· ἐμπρὸς εἰς αὐτὸ τὸ ὡραῖον μέλλον ποὺ μας παρουσιάζεται, ὁμολογῶ πῶς ξεγειλίζω ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀπὸ ἐλπίδα!

— Καὶ ἔπειτα, εἶπεν ὁ Γέρος, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κόμητα, πῶς νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ Παρίσι;... Ἡ Γρατσιέλλα κ' ἐγὼ ἐζήσαμεν πάντα μέσα στὸ τροχόσπιτό μας. Καὶ νὰ τὸ ἀφίσωμεν ἔτσι . . .ἀμέσως κι' ὅλας, τὴν στιγμὴν πού το ἐξαναυρήκαμε, θὰ μας ἔδινε μεγάλον κόπον, καὶ ἔπειτα, δὲν θὰ ἠμπορούσαμε...ποιὸς ξέρει...

— Ὅλα αὐτά, τὰ ἐπροβλέψα, καὶ ἄλλα ἀκόμη. Οὔτε ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ διακόψετε ἀποτόμως τὸ εἶδος τῆς ζωῆς σας. Θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ ζῆτε ὅπως ζῆτε, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θ' ἀκολουθῆτε — εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὰς δύο μικρὰς — τὰ μαθήματά μου καὶ θὰ προσπαθῆτε νὰ τελειοποιηθῆτε εἰς τὴν τέχνην σας. Νὰ περνᾶτε, χωρὶς νὰ σταματᾶτε πολὺ εἰς τὴν ἐξοχήν, καὶ νὰ μένετε περισσότερον καιρὸν εἰς τὰς πόλεις. Διὰ νὰ φθάσετε εἰς τὸ Παρίσι, θὰ διαβῆτε ἀπὸ τὴν Δουαί, τὴν Ἀρρὰς καὶ τὴν Ἀμιένην.

(Ἕπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας *Α. Δατοῦς*.]

ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ „ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ" ΤΟΥ 1906.

ΙΔΟΥ *σήμερον καὶ ὁ Ἕκτος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος. Εἶνε καιρὸς νὰρχίσετε τὰς ἐνεργείας σας πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν καὶ εὕρεσιν ἀγοραστῶν διὰ τὸ1906, τὸ 28ον ἔτος, τὸ ὁποῖον δι' ἡμᾶς ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου. Σᾶς στέλλω ἀγγελίας, ἀργότερα θὰ σᾶς στείλω καὶ χωριστὰ Δελτία ἐγγραφῆς, τοὺς ὅρους τοὺς βλέπετε παρὰ κάτω, ζῆλον καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν «Διάπλασιν» ἔχετε πολύν, τὴν σημασίαν τοῦ ξεσπαθώματος τὴν γνωρίζετε, τὰ δῶρα καὶ τὰ βραβεῖα εἶνε ἐλκυστικά,—ὥστε ἐμπρός!*

Φέτος τὸ ξεσπάθωμα θὰ σᾶς εἶνε καὶ εὐκολώτερον διότι διὰ τῆς Μετοχῆς, τὴν ὁποίαν, ὡς σᾶς εἶπα, θὰ λάβουν δωρεὰν οἱ 1000 πρῶτοι ποῦ θὰνανεώσουν τὴνσυνδρομήν των, θὰ εἰμπορῆτε νὰ ἐγγράφετε συνδρομητὰς μόνον μὲ 55 λεπτά! Καὶ ὅπως βλέπετε εἰς τοὺς ὅρους, ἐὰν οἱ ἀγορασταὶ τῶν κουπονιῶν σας, ὅλοι ἢ τινὲς, ἐγγραφοῦν συνδρομηταί, χρησιμοποιοῦντες καὶ αὐτοὶ καταλλήλως τὴν μετοχήν των, εἰς τὸ ξεσπάθωμά σας θὰ προστεθῆνται ὡς διὰ μαγείας τέσσαρες, τρεῖς, δύο συνδρομηταί, ἐτήσιοι, ἑξάμηνοι ἢ τρίμηνοι, ἀναλόγως.

Περισσοτέρας προτροπὰς δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ σᾶς κάμω. Εἰξεύρω ὅτι τὸ ξεσπάθωμα, τὴν φροντίδα αὐτὴν πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, τὸ ἀντιλαμβάνεσθε ὅλοι ὡς καθῆκον, καὶ τὸ καθῆκον, ὅπως μοῦ ἔγραφε κάποτε μία φίλη μου, δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος. Ἔπειτα, μὴ λησμονῆτε ὅτι ὅποιος ξεσπαθόνει, κάμνει τρία καλά: ἓν πρὸς τὸν ἑαυτόν του,—ἓν πρὸς τὸν φίλον του, τὸν ὁποῖον ἐγγράφει— καὶ ἓν πρὸς τὴν «Διάπλασιν», ἡ ὁποία διὰ τοῦ ξεσπαθώματος προοδεύει ὅλον καὶ τελειοποιεῖται.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Α'.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος. Θὰ λήξῃ δηλαδὴ τὴν 30 Νοεμβρίου 1906 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια τοῦ 28ου ἔτους, ἢ ἐγγράψῃ νέους συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους διὰ τὸ 1906.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους θὰ λογαριάζωνται ὡς διοθέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας συνδρομητὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλαδὴ: ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητὴν, ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράφων ἑξάμηνον 26 φύλλα, τρίμηνον 13 φύλλα, δύο συνδρομητὰς ἐτησίους 104 φύλλα, κτλ.) Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θὰπονεμηθοῦν ὡς ἑξῆς:

Βραβεῖον πρώτης τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θὰπονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἴτε μὲ ἀγοραστάς, εἴτε μὲ συνδρομητάς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο) *ἀπὸ 530 φύλλα καὶ ἄνω*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς ἐτησίας συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκών, ὁ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θάνακηρυχθῇ *Κορυφαῖος*, καὶ ἡ εἰκών του θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλήτερον σχῆμα.

(Ἂν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ Μικροὶ Σύλλογοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἢ πώλησιν φύλλων, τότε θὰνακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ *Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων*).

Εἰς τοὺς τυχόντας πρώτης τάξεως βραβείου, ἐκτὸς τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος. Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν κορυφαῖος θὰ ὑπολογίσῃ *40 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης *λεπτὰ 30*. (Παραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἂν εἶνε κορυφαῖος, θὰ παραγγείλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 60 (150×40), ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, φράγκων 45 (150×30).

Βραβεῖον δευτέρας τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἴτε μὲ ἀγοραστάς, εἴτε μὲ συνδρομητάς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο) *ἀπὸ 52 ἕως 520 φύλλα*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς μίαν ἕως δέκα συνδρομάς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθοῦν καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των, *οἱ εἰκοσιπέντε πρῶτοι* κατὰ σειράν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἑπομένων, τότε θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ *ὅλων τούτων*, ὁσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτοις θὰ σταλῶσι βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς τάξεως θὰ ὑπολογίσῃ *30 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ ἄλλοι *λεπτὰ 25*.

Ἔπαινος

Ἔπαινος θὰπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, ἀξίας *20 λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐκτὸς τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν, δύναται τις νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἑξαμήνους (ἀντὶ δρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ φρ. χρ. 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν), καθὼς καὶ συνδρομητὰς *τριμήνους* (ἀντὶ δρ. 2,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φρ. 3 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν). Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται *ἀπαραιτήτως* ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται.

2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις συνδρομητάς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἑκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, ἄνευ ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3.—Ἐγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα, πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομήν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος.

4.—Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ξεσπάθωμα *τοῦ ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ* καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους ἀνανέωσις τριμήνου ἢ ἑξαμήνου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος ὑπ' αὐτοῦ, εἴτε καὶ ὑπὸ ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ὅμως ἀνανέωσις τῶν τριμήνων καὶ ἑξαμήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ξεσπάθωμα).

5.—*Ἐὰν εἶνε τις κάτοχος Μετοχῆς τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἐὰν διαθέσῃ τὰ ἀποκόμματα (coupons) τῆς μετοχῆς του, ὅλα ἢ τινά, καὶ ἐὰν οἱ ἀγορασταὶ τῶν ἀποκομμάτων, ὅλοι ἢ τινές, ἀγοράσουν καὶ αὐτοὶ Μετοχὴν καὶ διαθέσῃ ἕκαστος τὰ ἀποκόμματά της ὅλα ἢ τινά,—ὅτε καὶ ἐγγράφονται αὐτοὶ συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» δι' ἓν ἔτος, ἢ μίαν ἑξαμηνίαν, ἢ μίαν τριμηνίαν,—εἰς τὸ ξεσπάθωμα τοῦ πρώτου κατόχου τῆς Μετοχῆς, χωρὶς κἂν νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ (διότι πιθανὸν καὶ νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ), προστίθενται εἰς, δύο, τρεῖς ἢ τέσσαρες συνδρομηταί, ἐτήσιοι, ἑξάμηνοι ἢ τρίμηνοι, ἀναλόγως τῶν διά τῆς Μετοχῆς του ἐγγραφέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους.*

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1.—Πράκτωρ τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητής, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ἤτοι εὑρίσκων ἀγοραστάς.

2.—Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0,20. Τὰ δὲ διπλᾶ φύλλα λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0,40.

3.—Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοὺς πράκτορας, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν νὰ τὰ παραδίδουν εἰς τοὺς ἀγοραστάς των, νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μοῦ τὸ στέλλουν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4.—Ὁ ἀγοραστὴς *οὐδὲν δικαίωμα χαίρει*. Διὰ νὰποκτήσῃ δικαίωμα συνδρομητοῦ (νὰ λαμβάνῃ δηλ. μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμούς, νὰ τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας εἰς τόνομά του μὲ ἔντυπον ταινίαν κτλ.) πρέπει νὰ προπληρώσῃ μίαν τρίμηνον τοὐλάχιστον συνδρομήν. Ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ ψευδώνυμον ἰσχῦον μέχρι τέλους Νοεμβρίου, τότε πρέπει νὰ προκαταβάλῃ καὶ 1 φράγκον — ὡς ἐκανονίσθη διὰ πάντας τοὺς συνδρομητὰς ἀνεξαιρέτως.

5.—Χάριν εὐκολίας πιστόνω τοὺς πράκτορας ἐπὶ ἕνα μῆνα. Ἀλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μοῦ στείλουν τὸ ἀντίτιμον τῶν φυλλαδίων, τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν διὰ τοὺς ἀγοραστάς των, παύω τὴν περαιτέρω ἀποστολήν, καὶ οὔτε τοὺς συμπεριλαμβάνω εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσουν τὸ χρέος των,—μὲ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσω καὶ τὰ ὀνόματά των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ

Νίνα Εὐκλείδου.—Β' Βραβεῖον Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Φωτογραφίας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 62ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

[*Ἴδε τὴν προκήρυξιν, φύλλ. 22ον σελ. 171*].

Λυποῦμαι διότι εἶμαι ἠναγκασμένη ν' ἀποκλείσω ἀρκετὰς Συλλογὰς Ἀσκήσεων, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἔφεραν κάτωθεν τὴν καθιερωμένην Διαβεβαίωσιν ἐπὶ λόγῳ τιμῆς περὶ τῆς γνησιότητός των. Καὶ λυποῦμαι τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον εἶμαι βεβαία ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀποκλειομένων παρέλειψαν τὴν Διαβεβαίωσιν ἐκ τυχαίας ὅλως παραδρομῆς. Δυστυχῶς, δὲν ἠμποροῦσα νὰ φανῶ ἐπιεικὴς καὶ νὰ παραβλέψω μίαν τόσῳ οὐσιώδη παράλειψιν, ἀδιάφορον ἂν μαζὶ μὲ τὰ ξερὰ καίωνται καὶ μερικὰ χλωρά... Αὐτὸ ὁπωσδήποτε ἂς διδάξῃ τοὺς φίλους μου νὰ εἶνε ἄλλοτε προσεκτικοί.

Οἱ ἀποκλειόμενοι διὰ τὴν παράλειψιν τῆς Διαβεβαιώσεως εἶνε οἱ ἑξῆς: *Ἐαρινὴ Ἑσπέρα, Ἀριστέα Χατζῆ-Γρίβα, Αὔρα τοῦ Ζαππείου, Φωστὴρ τῆς Ἠπείρου, Ἰδιότροπος Ξανθούλα, Ἀνδρεῖος Ἄνδριος, Δαμιανὸς Σ. Γαλανός, Ἀετὸς τῆς Μακεδονίας, Νῖκος Κατερινόπουλος, Ἀσέληνος Νύξ, Αὔρα τῆς Νυκτός, Ἱππότης τοῦ Βυζαντίου, Εὐάγγελος Ζαγκάκης καὶ Ἄλκησις.*

Συλλογὰς μὲ Διαβεβαίωσιν καὶ μὲ Ἀσκήσεις κλοπιμαίας δὲν ἀπήντησα αὐτὴν τὴν φορὰν παρὰ δύο ἢ τρεῖς. Εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω ὅτι τὰς περιποιοῦμαι ὅπως ταῖς ἁρμόζει...

Ἀσκήσεις ἐκτάκτως ὡραίας, εὐφυεῖς, σπινθηροβόλους, ὅπως εἴχαμεν εἰς ἄλλους Διαγωνισμούς, δὲν ἔχομεν πολλὰς εἰς τὸν σημερινόν. Τοιαύτας ἐσημείωσα μόνον πέντε ἢ ἕξ, καὶ αὐτὰς εἰς Συλλογάς, αἱ ὁποῖαι, δι' ἄλλας των ἐλλείψεις, δὲν βραβεύονται. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ εἶμαι εὐχαριστημένη καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν διαγωνιζομένων καὶ διὰ τὴν ὁπωσδήποτε καλὴν ποιότητα τῶν περισσοτέρων συλλογῶν, — ἡ ὁποία ποιότης εἰς τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν, ἐλπίζω νὰ βελτιωθῇ.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

[Ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν ἕκαστον ὄνομα, ὁ πρῶτος σημαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἁπλῶς ἐγκριθεισῶν καὶ δημοσιευσίμων Ἀσκήσεων, ὁ δὲ δεύτερος πόσαι ἐκ τῶν Ἀσκήσεων τούτων ἦσαν *ἰδιαιτέρως ὡραῖαι*. Τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἀριθμῶν ὁρίζει τὴν θέσιν τοῦ Διαγωνιζομένου, ὁ ὁποῖος λαμβάνει καὶ τόσα Εὐσημα, ὅσον εἶνε τὸ ἡμισυ τοῦ ἀθροίσματος.

Ἡ δημοσιευσις τῶν ἐγκριθεισῶν Ἀσκήσεων, ἡ ὁποία ἤρχισε ἀπὸ 1ης Ἰουνίου, θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου. Ἀλλ' ἐκ τῶν δημοσιευσίμων Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθοῦν *μόνον ὅσαι θὰ χρειασθοῦν*].

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ οἱ μὴ σημειώσαντες, εἴτε ἐσκοπίμως, εἴτε ἐξ ἀπροσεξίας, τὴν ἡλικίαν των).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ὑπὲρ Πατρίδος*, 15+7 [11Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Τάκης Χ. Μεγαρίτης*, 15+5 [10Ε]. — *Τζάμος Ἀνακατωμένος*, 15+5 [10Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Θετταλομάγνης*, 15+4 [9Ε].—*Λαμπρὸς Κυθαρωδός*, 15+4 [9Ε]. — *Αὔρα τοῦ Πηλίου*, 14+4 [9Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ταπεινὸ Γιασεμί*, 13+4 [8Ε]. —*Μεγαλοπρεπὴς Φύσις*, 13+3 [8Ε].—*Ναυσικᾶ*, 15+2 [8Ε]. — *Ξεπεσμένος Λόρδος*, 14+2 [8Ε]. — *Μιλτιάδης Γ. Κουντουρᾶς*, 12+3 [7Ε].—*Οὐδείς*, 14+1 [7Ε].—*Ξενιτευμένος Πηλιορείτης*, 13+2 [7Ε]. — *Στάνλεϋ*, 10+4 [7Ε].—*Λαλαργιᾶς*, 10+3 [6Ε]. — *Β. Χ. Στύλογλους*, 9+3 [6Ε]. — *Γεώργιος Σ. Πολυλᾶς*, 9+3 [6Ε]. — *Δρῦς τοῦ Κάμπου*, 10+2 [6Ε]. — *Παρήγορος Ἄγγελος*, 10+2 [6Ε]. — *Ἀρταναίαν*, 8+3 [5Ε]. — *Πτωχικὴ Καλύβη*, 10+1 [5Ε].—*Κρίνος τοῦ Ἀγγέλου*, 6+2 [4Ε]. — *Ἱππόλυτος Στεφανηφόρος*, 7+1 [4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Νυκτοφύλαξ*, 5+2 [3Ε].—*Θυρωρὸς τοῦ Παραδείσου*, 6 [3Ε]. — *Συριανὴ Ἀκτή*, 4 [2Ε].—*Διογένης ὁ Σινωπεύς*, 3, [Ε]. — *Σταῦρος Τσουρέλης*, 3, [Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12—15 ἐτῶν).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Πτολεμαῖος ὁ Κεραυνός*, 15+8 [11Ε].—*(Τὸ Δάσος Φοινίκων*, 15+12 [13Ε], τιθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Πότυλος*, 15+7 [11Ε]. — *Τιμολέων Π. Ἰωαννίδης*, 15+6 [10Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Οὔγος τοῦ Μονσοπράνου*, 15+5 [10Ε].—*Ἀσὴρ τῆς Θάσου*, 15+5 [10Ε]. — *Ἰωάννης Β. Σακελλαρίου*, 15+4 [9Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἄσπρος Ἀράπης*, 14+4 [9Ε]. —*Ἀραβικὸς Ἵππος*, 14+4 [9Ε]. — *Ἀστερόεις Οὐρανός*, 15+3 [9Ε]. — *Γεώργιος Ι. Ἀναγνώστου*, 15+3 [9Ε]. — *Ξενιτευμένος Ναύτης*, 12+5 [8Ε].—*Ἀννιβᾶς ὁ Καρχηδόνιος*, 13+4 [8Ε]. — *Ὠκύπους Ἀχιλλεύς*, 14+3 [8Ε]. — *Ἀρχιζιζάνιον*, 15+2 [8Ε].— *Ἱεραὶ τοῦ Πόντου*, 12+4 [8Ε]. — *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον*, 13+3 [8Ε]. — *Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας*, 14+2 [8Ε].—*Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης*, 15+1 [8Ε]. — *Σημαία τοῦ Φωτός*, 9+6 [7Ε]. — *Ἀλέξανδρος Ν. Μαλλοῦχος*, 10+5 [7Ε].—*Κωνσταντῖνος Δ. Γαρυφίλλου*, 11+4 [7Ε].—*Ἀμίμητος Γελωτοποιός*, 12+3 [7Ε]. —*Ὠκρὸν Ἀμάραντον*, 13+2 [7Ε].— *Δικέφαλος Ἀετός*, 14+1 [7Ε]. — *Χειμώναν θον*, 14+1 [7Ε]. — *Ἡρωΐς τοῦ Λειβαδίου*, 14+1 [7Ε].—*Ἔνδοξον Μεσολόγγιον*, 8+6 [7Ε]. — *Κρεόλη*, 8+6 [7Ε]. — *Δούκισσα τῶν Σαλόνων*, 9+5 [7Ε]. — *Βρυχώμενος Λέων*, 9+5 [7Ε]. —*Ἰδαῖος Δάκτυλος*, 10+4 [7Ε]. — *Δοὺξ τῆς Καρύστου*, 11+2 [6Ε]. — *Ἀετιδεύς*, 10+2 [6Ε].—*Χωρικὴ Ρουμανίς*, 8+3 [5Ε].—*Τόξον τοῦ Φοίβου*, 6+3 [4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Πειραϊκὴ Ἀκτή*, 4+4 [4Ε].—*Χρυσοῦς Αἰών*, 5+3 [4Ε]. — *Χρυσόπτερος Ἄγγελος*, 6+2 [4Ε].—*Κυρίαρχος τῆς Θαλάσσης*, 6+2 [4Ε].—*Μαραμένος Μενεξές*, 7+1 [4Ε].—*Δύων Ἥλιος*, 6+1 [3Ε].—*Δοὺξ τοῦ Ποντικοχωρίου*, 7, [3Ε]. — *Ἑλληνικὸν Γραμματόσημον*, 3+3 [3Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ: (11 ἐτῶν καὶ κάτω).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Αἴλιος Ἀριστείδης*, 15+7 [11Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Χ. Ζερβός*, 15+6 [10Ε],—*Ναύαρχος Κατσούρας*, 14+6 [10Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἄστρον Αἰθρίας Νυκτός*, 13+5 [9Ε]. — *Νηρηΐς τῶν Ἀγράφων*, 13+5 [9Ε].—*Ξανθὴ Φοίβη*, 15+3 [9Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Κολυμβήτρια τοῦ Μέξ*, 13+4 [8Ε].—*Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς*, 14+3 [8Ε].— *Λεσβιακὸς Οὐρανός*, 15+2 [8Ε]. — *Ποντιὰς Αὔρα*, 14+2 [8Ε].—*Ἀνάμνησις τῆς Καρύστου*, 15+1 [8Ε]. — *Ξανθὸς Βοσκός*, 11+4 [7Ε].—*Τρελλὴ Ψυχή*, 12+3 [7Ε]. — *Ἠλεκτρικὸς Κώδων*, 13+2 [7Ε]. — *Καρκουλίκα*, 13+2 [7Ε].—*Πτερωτὴ Καρδία*, 13+2 [7Ε]. *Μικρὸς Λέσβιος*, 12+1 [6Ε]. — *Θαλάσσιος Ἀήρ*, 5+4 [4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἔπαινος τῆς Ἀγγλίας*, 8, [4Ε]. — *Βασιλεὺς τῶν Ρόδων*, 7, [4Ε].—*Πομπαῖος Ἑρμῆς*, 7, [4Ε]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΑΘΟΣ

Σπουδαῖον τυπογραφικὸν λάθος ἔγινεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἐτυπώθη ὅτι διὰ τῆς *Μετοχῆς* εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ γίνῃ συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως» πληρόνων μόνον 70 λεπτά, ἐνῷ γίνεται *μόνον μὲ λεπτὰ 55*. Καὶ ἓν ἄλλο ἀκόμη: Οἱ χίλιοι πρῶτοι, οἱ ὁποῖοι θὰ λάβουν τὴν μετοχὴν ὡς δῶρον, θὰ εἰσπράξουν δι' αὐτὴς ὄχι δρ. 2,40, ἀλλὰ *δρ. ἢ φρ. 2,60*, ὥστε ἡ συνδρομὴ τοῦ 1906 θὰ τοὺς ἔλθῃ μόνον πρὸς δρ. 5,40 διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς καὶ πρὸς φρ. 7,40 διὰ τοὺς ἐξωτερικούς. Βλέπετε ὅτι διὰ τῆς μετοχῆς ἡ αὔξησις τῆς συνδρομῆς κατανταῖ ἐλάττωσις. Φροντίσατε λοιπὸν νὰνανεώσετε τὴν συνδρομήν σας ἐγκαίρως, διὰ νὰ λάβετε τὸ πολύτιμον αὐτὸ δῶρον.

Συγχαίρω τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῶν Ἀσκήσεων καὶ περιμένω τὰς φωτογραφίας των πρὸς δημοσίευσιν. Πρώτη-πρώτη διὰ τὸν νέον διαγωνισμὸν μοῦ ἦλθεν ἡ Συλλογὴ τοῦ *Ἀνδρείου Ἀνδρίου* καὶ δευτέρα ἡ τῆς *Σημαίας τῆς Ἐλευθερίας*.

Κάτι νόστιμο μοῦ διηγήθη χθὲς τὸ πουλάκι μου. Ἕνας φίλος μου ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας—χωριὸ καὶ μὴ ὄνομα—δὲν ἠμποροῦσε νὰ λύσῃ μίαν Ἄσκησιν τοῦ 46ου φύλλου. Κατὰ σύμπτωσιν ὅμως ἔμαθε τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς φίλης μου, ἡ ὁποία εἶχε στείλῃ αὐτὴν τὴν Ἄσκησιν, καὶ δὲν χάνει καιρὸ μιὰ καὶ δυό, πηγαίνει εἰς τὸ σπίτι της. «Εἶμαι ὁ τάδε... καὶ ἦλθα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ πῆτε τὴν λύσιν...» Φαντασθῆτε τὴν ἔκπληξιν τῆς μικρᾶς δεσποινίδος πρὸ τοῦ μικροῦ κυρίου! Ὁπωσδήποτε ἡ λύσις ἐδόθη εὐγενῶς, τὸ δὲ πουλάκι μου προσθέτει ὅτι ὁ ἐπισκέπτης ἔκαμε τόσας ὑποκλίσεις, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσῃ ἀπὸ τὴ σκάλα.

Ὁ *Ξεπεσμένος Λόρδος*, [4Ε], μοῦ γράφει δι' ἕνα φίλον του ὁ ὁποῖος δὲν ἤθελε νὰ γίνῃ συνδρομητής μου, ἀλλ' ἅμα εἶδε τὸ Σῆμα τοῦ ἤρεσε τόσον, ὥστε τὸ ἀπεφάσισε. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουν διάφοροι ἔλξεις καὶ οἱ ξεσπαθώνοντες δὲν πρέπει νὰπελπίζωνται ποτέ: ὅταν δὲν πείθουν μὲ τὸ ἕνα, εἰμπορεῖ νὰ πείσουν μὲ τὸ ἄλλο

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις, *Ἑλληνίς* [ΕΕ]. Ἄλλως τε ἡ οἰκογένειά σου, ἡ ὁποία ἐπὶ τόσα ἔτη λαμβάνει τὸ περιοδικόν μου καὶ τὸ ἐξετίμησε καὶ τὸ ἐσυνείθισε τόσον, εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν θὰ τὸ ἄφινε καὶ ἂν ἡ συνδρομὴ ἀκόμη ἐτετραπλασιάζετο.

Χαριτωμένη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ *Κίτρινου Ντόμινου* [ΕΕΕ] διὰ τὸν «βαρβάτον πόλεμον» ποῦ τοῦ ἐκήρυξε ἡ *Δούκισσα τῶν Σαλόνων* διὰ νὰ μάθῃ καὶ καλὰ ποιός εἶνε. «Μπρὲ ἀμάν!... τίποτε!» Νὰ ἰδοῦμε, θὰ τὸ κατορθώσῃ ἐπὶ τέλους;

Ἡ ἐμβριθὴς καὶ γλαφυρὰ ἐπιστολὴ τῆς *Ἀκακίας* [4Ε] τελειόνει ὡς ἑξῆς: «Λέγεις ὅτι εὑρέθης εἰς τὸ δίλημμα ἢ νὰ παύσῃς τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, ἢ ναὐξήσῃς τὴν συνδρομήν. Πῶς σοῦ ἐπέρασε κἂν ἡ ἰδέα νὰ μᾶς ἀφίσῃς, Διάπλασίς μου, διὰ τὸν φράγκα καὶ μόγον;» Κ'ἐγὼ ἀπορῶ, ἀλήθεια, καὶ ἐξίσταμαι καὶ μετανοῶ ποῦ μοῦ ἐπέρασε τέτοια

πᾶς νὰ κουρεύεσαι;» καὶ ἡ προσβολὴ τὴν κατελύπησε καὶ... μοῦ ζητεῖ ἰατρικὸ διὰ νὰ ξανανειώση. Ξεύρετε σεῖς κανένα; Ἐγὼ ξεύρω μόνον ὅτι συχνότατα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἡλικίαν ἀρχίζουν ἄσπρες τρίχες,—ἀλλ' αὐτὸ κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ σημεῖον γήρατος. Μὲ γειὰ ὁ κότσος καὶ ἡ οὐρά.

«Μὲ συγχωρεῖτε διὰ τὴν κακογραφίαν μου ταύτην· ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶμαι οὔτε καλλιγράφος οὔτε ὀρθογράφος», μοῦ γράφει ὁ φίλος μου *Ἀλέξανδρος Π.* Ναί· ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ προσπαθήση νὰ γίνῃ καὶ τὰ δύο· ὁσάκις δὲ μοῦ στέλλει Παιδικὸν Πνεῦμα πρὸς δημοσίευσιν, νὰ τὸ γράφῃ εἰς χωριστὸν χαρτὶ καὶ πολὺ εὐανάγνωστα.

Νὰ μία λαμπρὰ ἰδέα, *Ἄγγελε Προστάτα* [4Ε]: Νὰ προσπαθήσης διὰ τῆς μητρός σου καὶ τοῦ πάππου σου νὰ ἐγγράψῃς συνδρομητὴν τὸν υἱόν τῆς Ὑψηλῆς σας φίλης. Δὲν θὰ ἦτο ὡραῖον;

Τώρα θὰ σᾶς παρακαλέσω ὅλους νὰ ἔχετε ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ νὰ μὴ δυσαρεστηθῆτε ποῦ δὲν σᾶς ἀπαντῶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ἐν ἐκτάσει. Αὐτὰ τὰ φύλλα εἶνε κατειλημμένα ἀπὸ διαγωνισμούς, προκηρύξεις κτλ. τόπος δὲν ὑπάρχει πολύς καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπομείνετε ἕως νὰ περάσῃ αὐτὴ ἡ πλημμύρα τῆς ἀναγκαστικῆς ὕλης.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἀργυρᾶ Πανσέληνος* [Ε], *Μικρὰ Βιολίστρια* [ΕΕ], *Ναύαρχος Νέλσων* [ΕΕΕ], *Ἄριστος Κολυμβητής* [ΕΕ] *Χειμώνανθον* [ΕΕΕ], *Οὖγος τοῦ Μονσοπράνου* [ΕΕΕ], *Ὑπὲρ Πατρίδος* (ΕΕΕ).

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Λύγερωτὴν* (Ε. Μ. αὐτὸ μόνον ἦτο ἐλεύθερον) καὶ *Ἱπποκάμπην* (Φ. Φ.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ *Μικρὰ Βιολίστρια* μὲ τὸν *Βενιαμὶν τὸν Λέσβιον*, *Ταπεινὸν Ἴον*, *Ἄρμα τῆς Νίκης* καὶ *Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς*—ὁ *Ναύαρχος Νέλσων* μὲ τὸν *Ναύαρχον Τόγκο*, *Ναύαρχον Κατσούραν* καὶ *Ὡραίαν Ἑλληνίδα*—ἡ *Εὐρυνὴ Νεφέλη* μὲ τὸ *Ἀγαπητὸ Ἄγγελοῦδι*, *Χειμώνανθον*, *Ἀετιδέα*, *Συνεφώδη Ἡμέραν* καὶ *Χιόνα τοῦ Ταϋγέτου*—ὁ *Οὖγος τοῦ Μονσοπράνου* μὲ τὴν *Γλαῦκα τῆς Ἀθηνᾶς*, *Βροντὴν τοῦ Διός*, *Κυματίζουσαν Σημαίαν*, *Ξενιτευμένον Ναύτην* καὶ *Ταπεινὸ Γιασεμί· τὸ Φῶς τῆς Νυκτὸς* μὲ τὸν *Ὀλυμπιονίκην*, *Κομπογιαννίτην*, *Ὠκύποδα Ἀχιλλέα*, *Ἴλιον Ἀριστείδην* καὶ *Ἄρμα τῆς Νίκης*—ὁ *Ξεπεσμένος Λόρδος* μὲ τὸν *Θυρωρὸν τοῦ Παραδείσου*, *Ὀπτασίαν τοῦ Παραδείσου*, *Θειταλομάγνη*, *Γαλῆν τῆς Ἀγκύρας* καὶ *Λόφον τοῦ Γάνου*—τὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος* μὲ τὸ *Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο*, *Ξεπεσμένον Λόρδον*, *Ὄνειρον Θερινῆς Νυκτός*, *Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου* καὶ *Βοσκοπούλαν τῆς Πανόρμου*—τὸ *Ἀφροστεφανωμένο Κῦμα* μὲ τὴν *Κυματίζουσαν Σημαίαν* καὶ *Βασίλισσαν τῶν Κυμάτων*—ἡ *Ὀμιχλώδης Ψυχὴ* μὲ τὸν *Μπάτην τοῦ Σαρωνικοῦ*, *Ἄποικον Κερκυραῖον*, *Κολυμβήτριαν τοῦ Μέξ*, *Φροῦ-Φροῦ* καὶ *Ἐνθυμοῦ*—ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* μὲ τὸ *Λούσιγκ-δι-Λούπ*, *Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς* καὶ *Θεσσαλικὸν Ρόδον*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ὀρειάδα τῆς Χίου* ([4Ε] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν· ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς δι' ὅσα γράφεις) *Νεολαίαν τῆς Χαλκίδος* ([ΕΕ], ἡ ἐπιστολή σου μ' εὐχαρίστησε πολύ· ἐννοεῖται ὅτι δὲν τοῦ δημοσιεύω πλέον προτάσεις, ἀφοῦ δὲν ἀνταπέδωκε) *Σῆμα τῆς «Διαπλάσεως»* ([ΕΕ] τώρα ποῦ ἐπέστρεψες, γράφε μου συχνά· Κάκρα εἶνε χαϊδευτικὸν τοῦ Αἰκατερίνη, ἀλλ' ἂν θὰ ἔχῃς τὴν καλωσύνην νὰ τῆς στείλῃς κάρταν, γράψε τὸ χαϊδευτικόν, διότι τὸ ἄλλο οὔτε κ' ἐκείνη δὲν τὸ ξεύρει ἀκόμη) *Πρωτομαγιὰν* ([ΕΕΕ], ἡ ὁποία ἔχει ἀπὸ τώρα δύο ξεσπαθώματα βέβαια· τί χαρά!) *Ἡρωικὸν Ἀρκάδι* ([Ε], οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ποῦ βλέπεις ἐπὶ τῆς διευθύνσεως εἶνε διὰ νὰ διευκολύνεται ἡ ὑπηρεσία τῆς διεκπεραιώσεως· ἀλλὰ ποῦ νὰ σοῦ ἐξηγήσω τώρα! εἶνε ὁλόκληρος ὀργανισμός!) *Ἥρωα τοῦ Σελίνου* ([Ε], εὖγε, μὲ μεγάλην εὐχαριστησιν ἐδιάβασα τὸ διηγηματάκι σου·) *Νυμφαίαν τοῦ Παμίσου* ([Ε], ἔστειλα καὶ εὔχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν·) *Δεσβιακὸν Ἄνθος* (ἡ Α. Γ. Τ. δὲν ἔχει ψευδώνυμον· ἐπομένως δὲν εἰμπορεῖ νὰ ταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικά·) *Κατσαρίδαν* ([Ε], εὔχομαι ἐπιτυχίαν εἰς τὰ ὡραῖα σχέδια περὶ τῆς ἀδελφῆς σου·) *Μέλλοντα Διπλωμάτην*, *Μικρὸν Φαντασιοκόπον* ([Ε], ἡ εὐχαρίστησις ποῦ αἰσθάνεσαι ὅταν βοηθῇς τὸν πατέρα σου εἰς τὴν ἐργασίαν του, σὲ τιμᾷ πολύ· μπράβο, παιδί μου· θὰ γίνῃς χρήσιμος ἄνθρωπος·) *Τρεμοσβύνοντα Αὐγερινὸν* ([ΕΕ], δύο διά... νὰ τὰ βλέπῃς τέσσερα·) *Μαύρην Χιόνα* ([ΕΕ], κατενθουσιασμένην καὶ σπεύσασαν ἐκ τῶν πρώτων νὰνανεώση τὴν συνδρομήν της·) *Ἑλληνόπαιδα* ([ΕΕΕ] μὲ πολλὴν μου εὐχαρίστησιν ἐδιάβασα τὰ ποιήματά σου·) *Μαρίαν Παπαγιάννη* ([Ε] μὰ γιατί τόση δειλία; ἐλπίζω κ' ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράφῃς· ἔστειλα 29—40·) *Εἰρήνην τὴν Ἀθηναίαν* (ἔστειλα·) *Ἄλκηστιν* (ἐννοεῖται, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ πληρώση 1 δρ. καὶ νὰνανεώση τὸ ψευδώνυμόν του· τότε ψηφίζεται·) *Ἐαρινὴν Νεφέλην*, *Φῶς τῆς Νυκτός*, *Κάκιαν* ([Ε], περιμένω νὰ ξαναγυρίσουν ἡ ἰδέες·) *Παλλάδα* ([Ε], σὲ ἀντασπάζονται ὅλοι·) *Ἐρυθρόδερμον* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *24 Ὀκτωβρίου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 7 Δεκεμβρίου

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

544. Συλλαβόγριφος

Δυὸ γράμματα τὰ πρῶτά μου
Μόριον τ' ἄλλο εἶνε·
Καὶ σὺ πιὰ μὲ τὴν ὄφρησι
Αὐτὸ ποῦ κάμνω κρίνε.

545. Μεταγραμματισμός.

Ἐνὸς ἀρχαίου βασιλιᾶ τὸν τράχηλον ἀλλάζω.
Καὶ νάτον πῶς ἐκύντηνε! τὸν βλέπω καὶ [θαυμάζω

546. Ἀναγραμματισμός.

Μιὰ στάμνα μοῦ ἐδώκανε νὰ πάω γιὰ νερό,
Κ' ἐγὼ ἀπρόσεκτος πολύ, τὴ ρίχνω καὶ τὴ σπάζω
Κ' ἐνῷ μὲ στόμα ἀνοικτὸ τὰ θρύμματα θωρῶ,
Ἀνθρώπου ἔξαφνα μορφὴ νὰ πέρνουνε κυττάζω
Καὶ νὰ μοῦ σχηματίζουνε κάποιον ἀρχαῖο [γιατρό!

547. Μωσαϊκόν.

Ὁ Ἄμαστις, ὁ Πρίαμος, ὁ Δαναός, ὁ Ἄγις,
Ἔνδοξοι ὅλοι βασιλεῖς, κι' ὁ Μῆδος Ἀστυάγης,
Ἀπῶνα γράμμα δίδουνε προθύμως· τὰ λαμ- [βάνεις
Κι' ἄλλον τοῦ μύθου βασιλιᾶ εἰς τὴ στιγμὴ [μᾶς κάνεις

548. Συλλαβικὸν τρίγωνον.

1.—Συγγραφεὺς ἱστορικός.
2.—Ρήτωρ.
3.—Σοφός.
4.—Ἀντωνυμία.

549. Δικτυωτόν.

1.—Τιτάν.
2.—Συγγραφεὺς ἱστορικός.
3.—Σύμβολον ἀργαίου θεοῦ.
4.—Ὄνομα ἑβραϊκόν.

550—552. Λογοπαίγνια.

1.—Ποῖον εἶνε τὸ καλλίτερον φαγητὸν τῆς ἡμέρας;
2.—Ποῖος ὁ ψυχρότερος τῶν Τιτάνων;
3.—Ποῖον στοιχεῖον ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν;

553—555. Ἀστεῖα Παροράματα.

1.—Οἱ μαῦροι ναοὶ εἶνε ἅγιοι.
2.—Ὁ θρόνος εἶνε ῥῆμα.
3.—Ὁ κάπρος καὶ ὁ λάρος εἶνε ἴσοι.

556. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Ἐξαγώνου.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσε ἄλλας τόσας λέξεις, αἱ ὁποῖαι νὰ σχηματίζουν κατὰ σειρὰν Ἑξάγωνον ὡς τὸ ἀπέναντι.

★ ★ ★
★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★
★ ★ ★

Ἐκεῖ, Ἀσπίς, οἰωνός, μωρός, Ρίον.

557. Φωνηεντόλιπτον μετ' Ἐλληποδυμφόνου.

μ - ι - π - ο - τ

558. Διπλῆ Γριφώδης Ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν πέντε λέξεων, τῶν εὑρισκομένων λυομένου τοῦ κάτωθι Γρίφου, σχηματίζουν θεάν, τὰ δὲ δεύτερα νῆσον τοῦ Αἰγαίου.

1 No
'Αλλ' 1 θε 1 P No Σο No σᾶς : :
1 H 1 No No
1 No

[Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς βραβευθείσης Συλλογῆς τοῦ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ].

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 36.

408. Πυρεῖον, (πῦρ, ἴον). — 409. Φάλαρις (φᾶ, λᾶ, ρις).—410. Γάμος—Μάγος.

411. ΠΡΩ
Ι-ΤΕ-Α
ΠΡΩ-ΤΕ-ΣΙ-ΛΑ-ΟΣ
Α-ΛΛ-ΛΟΣ
ΟΣ

412. Ἐκεῖνος ποῦ θὰ στείλῃ τὴν καλλιτέραν ἀπάντησιν. — 413. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ ΠΑΛΑΙ: παλαιόΣ, ἔκπαλαΙ, ΠαλαίμωΝ, παλαίστρΑ = ΣΙΝΑ. — 414. ΟΥΡΑΝΙΑ (ΟΥψάλη, ΡΑψῳδία, ΝΙδέη, Ἄσβολος).—415. Μισῶ, ἴσως, σῶμα ὡσάν. — 416. *Ἀγαπῶ τὴν ἱππασίαν* (ΑΓ ἀπὸ τὴν - ὑπ' Ἀσίαν). — 417. Τὸ Φάντασμα τῆς γιαγιᾶς σχηματίζεται μεταξὺ τοῦ δένδρου καὶ τοῦ οἰκίσκου. Εἰς τὸ κάτω ἄκρον τῆς στέγης εὑρίσκεται ὁ ὀφθαλμός της. Φαίνεται δὲ ὅλον τὸ πρόσωπον ὅπως ἀπέναντι, ἐὰν ἡ Εἰκὼν στραφῇ οὕτως, ὥστε ἡ ἄνω πλευρὰ νὰ γίνῃ βάσις.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10.]

Ἀνταλλάσσω γραμματόσημα. Ἀπάντησις ἀσφαλής.—Νικόλαος Γ. Δροσινός, ὁδὸς Πατησίων 89, Ἀθῆναι. *(Ε, 131)*

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία. . . δρ. 7.—	Ἐτησία φρ. χρ. 8.—
Ἐξάμηνος. . » 4.—	Ἐξάμηνος φρ.χρ. 4.50
Τρίμηνος . . » 2.15	Τρίμηνος φρ.χρ. 2.40

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ.χρ. 0.15.
ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ:
Τῆς Α' Περιόδου, ἑκάστου λεπ. 30 [φρ. 0.30]
Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περιοδος Β'.—Τόμ. 12ος Ἐν Ἀθήναις, 5 Νοεμβρίου 1905 Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 49

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ὅπου ἐπὶ τέλους ἐξηγεῖται ὁ τίτλος τῆς παρούσης διηγήσεως.

Ἂς ἐγκαταλείψωμεν πρὸς στιγμὴν τὴν κυρίαν Πεντεπῆ εἰς τὰς φροντίδας τοῦ Ἀριστογείτονος καὶ τοῦ ἀρειμανίου Μαλτέζου του, καὶ ἂς ἴδωμεν ἐπὶ τέλους τί εἶχεν ἀπογίνει ἐκεῖνο τὸ ζιζάνιον ὁ Ἀριστείδης.

Ὁ θυρωρός, ὡς ἐνθυμεῖσθε, τὸν εἶχεν ἰδῇ ἐξερχόμενον μαζὶ μὲ τοὺς κυρίους Κανάτην, Σερμπέτην καὶ Σούραν, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν μετ' αὐτοῦ τὸ ἀφρόγαλα τῆς Β' Γυμνασιακῆς τάξεως.

Ὁ Κανάτης, μὲ τὰ μικρὰ αὐτάκια του, τὲς κόκκινες μαγοῦλές του καὶ τὰ στρογγυλὰ ματάκια του, ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀμελεστάτους τῆς τάξεώς του, ἀλλὰ καλὸ καὶ ἀνοικτόκαρδο παιδί, πάντοτε εὐδιάθετος, ἐνθουσιασμένος ὅταν ἔπαιρνε 2, κατενθουσιασμένος ὅταν τοῦ ἔβαζαν *κουλοῦραν* εἰς τὸ βαθμολόγιον. Εἶχε τὴν φιλοδοξίαν νὰ λέγεται ὄχι ὁ τελευταῖος, ἀλλὰ ὁ *τελευταιότατος* τῆς τάξεώς του.

Ὁ Σερμπέτης, ψιλόλιγνος καὶ κοκκαλιάρης, ἦτο ἀπ' ἐναντίας πάντοτε ἔξω φρενῶν μὲ τοὺς καθηγητάς του, διότι τάχατε τὸν ἀδικοῦσαν καὶ του ἔβαζαν κακοὺς βαθμούς. Ἐκαμάρονε μάλιστα μὲ τὸν ἑαυτόν του· ἔλεγεν ὅτι ὅλοι εἰς τὴν οἰκογένειάν του ἦσαν *τάλαντα* παρεγνωρισμένα, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε τὴν *ποιητικὴν φλέβα* μέσα του, διότι, λέει, τοῦ ἐδημοσίευσε μία ἑσπερινὴ ἐφημερὶς ἕνα τραγουδάκι, καὶ μάλιστα τοῦ τὸ ἐπλήρωσεν ἕνα εἰκοσιπεντάρικο. Ἀλλὰ κανεὶς, ἐννοεῖται δὲν ἐπίστευε τὸ δεύτερον.

Ἂν ἐρωτᾶτε διὰ τὸν Σφῦραν, αὐτὸς ἐκ πολλῆς ἐπιτηδειότητος εἶχε γίνῃ δεκτὸς εἰς ἐκείνην τὴν διακεκριμένην *παρέαν*· διότι ὄχι μόνον δὲν ἦτο ἀμελής, ἀλλὰ καὶ ἐξυπνος ἦτο καὶ φιλομαθής, καὶ μὲ ἄριστα ἐπροβιβάζετο. Τοῦ ἤρεσκεν ὅμως ἡ συντροφιὰ τῶν τριῶν ἐκείνων ἀλιτηρίων καὶ αὐτοὶ τὸν ἐσυγχωροῦσαν ποῦ ἔπαιρνε καλοὺς βαθμούς, διότι εἶχε πάντοτε τὲς τσέπες, ὅταν εὑρέθησαν καὶ οἱ τέσσαρες καθισμένοι εἰς ἕνα πάγκον τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων, ἀφοῦ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸ τελευταῖόν της κομμάτι καὶ ἔφυγε μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῆς φρουρᾶς,—παιδιά! σήμερα εἶνε λιακάδα πρώτης! προτείνω νὰ μὴν πᾶμε στὰ σπίτια μας νὰ φᾶμε τὸ τακτικὸ βραστὸ καὶ τὴν τακτικήν μας σοῦπα, ἀλλὰ νὰ πᾶμε νὰ καλοφᾶμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ξενοδοχεῖα, καὶ ἔπειτα κανόνι...τὸ ἀπόγευμά!

«Νὰ κρατῇ τὰ χέρια του ὑψηλά...» (Σελ. 378, στήλ. α')

— Ὡραῖα! ἐφώναξεν ὁ Κανάτης, συμφωνότατος! λαμπρὰ ἰδέα!

Καὶ, εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀγαλλιάσεώς του, ἔκρουσε τὴν γαστέρα του, ἡ ὁποία ἦτο κι' ὅλας ἀρκετὰ μεγάλη καὶ φουσκωτή. Ὁ Σερμπέτης ἐγρύλλισε, χωρὶς ὅμως νὰ φανῇ ἂν ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ ἢ ἀπὸ θυμόν. Ὁ Σφῦρας ὅμως, ὡς πρακτικὸς νέος, ἐπρόβαλεν ἀμέσως μίαν ἀντίρρησιν πολὺ σημαντικήν:

— Σηκόνει ἡ τσέπη μας;

Τέσσαρα πορτοφόλια, διαφόρων βαθμῶν παλαιότητος καὶ λίγδας, ἀπεσύρθησαν ἀμέσως ἀπὸ τὲς τσέπες, τὲς παραγεμισμένες μὲ διάφορα σύνεργα καὶ ἀντικείμενα, καὶ οἱ τέσσαρες φίλοι ἐνήργησαν τὴν καταγραφὴν τῆς περιουσίας των, ἐκ τῆς ὁποίας καταγραφῆς ἀπεδείχθη ὅτι:

Ὁ Ἀριστείδης εἶχε δρ. 1 καὶ λ. 75 καὶ μίαν ἀργεντίνην δεκάραν· ὁ Κανάτης 2 δραχμάς· ὁ Σερμπέτης 7 πεντάρες καὶ ὁ Σφῦρας δρ. 22 καὶ λ. 90, ἤτοι τὸ ὅλον, καὶ οἱ τέσσαρες μαζί, κατεῖχον τοσοῦτον γεμάτες. Εἶχε δηλαδὴ ἀπὸ τὸν πατέρα του τακτικὴν ἐπιχορήγησιν ἕνα πεντόφραγκο τὴν ἑβδομάδα, καὶ κάμμιὰ φορὰ αἱ 5 δραχμαὶ ἐγίνοντο 25, ὅταν εἰς τοὺς βαθμούς του ἔβλεπε σημειωμένον ὁλοστρόγγυλον τὸ 10...

— Παιδιά, εἶπεν ὁ Ἀριστείδης Πεν-